

IZVJEŠĆE O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU		
Naslov dokumenta	Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša	
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo zaštite okoliša i prirode	
Svrha dokumenta	Nacrtom prijedloga Zakona popraviti će se nedostaci u prijenosu pravne stečevine tj. nekih odredbi Direktive 2011/92/EU i 2001/42/EC. Izmjene se očekuju u dijelu koji se odnosi na: pojašnjenje pojedinih izričaja navedenih u postojećem Zakonu, dodatno će se utvrditi postupci vezano za izuzeća u procjeni utjecaja na okoliš, doradit će se dijelovi postupka procjene utjecaja na okoliš, ocjene o potrebi procjene utjecaja na okoliš i postupka određivanja sadržaja studije u svrhu jasnijeg definiranja tijeka postupka, uključujući i informiranje i sudjelovanje javnosti odnosno pristup pravosuđu. Dodatno će se pojasniti kriteriji za utvrđivanje strategija, planova i programa koji podliježu strateškoj procjeni utjecaja na okoliš. Vezano za usklađivanje s novom Direktivom 2012/18/EU o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari (tzv. Seveso III Direktiva) izmjene se odnose na informiranje i sudjelovanje javnosti u postupcima koji se odnose na sprječavanje velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, kao i uvođenje novog postupka ishoda suglasnosti na Politiku sprječavanje velikih nesreća, te poboljšavanje načina na koji se upravlja informacijama i načina na koji se iste čine dostupnima kao i uvođenje strožih standarda za inspekciju kako bi se osigurala učinkovitija provedba i izvršenje.	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	Nije bila uspostavljena radna skupina s predstavnicima izvan Ministarstva zaštite okoliša i prirode.	
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?		<i>Internetska stranice Vlade</i>
	<i>DA</i>	<i>Internetske stranice tijela nadležnog za izradu nacrt stranice</i>
		<i>Neke druge internetske stranice</i>
Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je	Nacrt prijedloga Zakona za savjetovanje javnosti bio je objavljen u razdoblju od 11. travnja do 11. svibnja 2015..	

Mišljenja, komentari i prijedlozi na Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša (11. travnja – 11. svibnja 2015. godine)

Predlagatelj	Prijedlog, mišljenje, komentar:	Članak:	Prihvaćen (DA/NE)	Razlog neprihvatanja
<p>Čistoća d.o.o. Zadar</p>	<p>U članku 47. , Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša, s konačnim prijedlogom zakona sde odaju se još određena zanimanja koja ispunjavaju kriterijima za rad u inspekcijskoj službi. Zašto u navedenim zanimanjima nije uključen i prometni smjer, koji ima jako puno dodirnih točaka sa Zaštitom okoliša i to slijedeće: onečišćenje zraka i kvote - zračni i cestovni promet otpadna vozila, otpadni akumulatori i baterije, otpadna ulja, otpadne gume- cestovni, željeznički elektronski i elektronički otpad - telekomunikacije, cestovni, željeznički posebna naknada za okoliš za vozila na motorni pogon</p>	<p>47.</p>	<p>NE</p>	<p>Prometna struka je više orijentirana na pokretna vozila kao pokretne izvore emisije onečišćujućih tvari u zrak koje ne nadzire inspekcija zaštite okoliša.</p>

<p>Dragana Vlačić</p>	<p>U članku Članak 47. nacrtu prijedloga izmjene zakona o zaštiti okoliša stoji: "U članku 225. stavku 1. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi:“ ili elektrotehnički ili ekonomski smjer“. U stavku 2. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi:“ ili elektrotehnički ili ekonomski smjer“. U stavku 3. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi:“ ili elektrotehnički ili ekonomski smjer“ . "</p> <p>Ne mogu vjerovati da se jednog diplomiranog inženjera kemije ili magistra farmacije izjednačava sa diplomiranim ekonomistom?! Pitam se samo na što će ličiti inspekcijski nadzor osoba koja nemaju osnovna znanja i poznavanja prirodnih ili tehničkih znanja i kako će baratati nekim pojmovima sa kojima se u životu nisu našli, a nemaju ni osnovna znanja koja bi im pomogla da se u tome snađu. Mogu samo zaključiti da se radi o podilaženju visoko obrazovanim kadrovima ekonamkse struke jer ih ima jako puno i treba ih</p>	<p>47.</p>	<p>NE</p>	<p>Ekonomska struka dodana je zbog obavljanja posebnih poslova sukladno novoj uredbi o ustrojstvu MZOIP</p>
------------------------------	---	------------	-----------	---

	<p>negdje zaposliti, a na užtrb i jednoj velikoj diskriminaciji i potcjenjivanju određene strukture obrazovanih što bi se vrlo lako moglo dokazati i na ustavnom sudu. Čemu onda obrazovati i trošiti novce na obrazovanje za obrazovanje stručnjaka za prirodne i tehničke znanosti? Bolje ministarstvu obrazovanja savjetovati da smanji kvote obrazovanja stručnjaka za prirodne i tehničke znanosti jer su troškovi tih studija vrlo visoki, a naravno povećati kvote obrazovanja za ekonomiste i eto ti uštede za državu. Dokle može ići to podizlaženje i zaštitćivanje određene strukture ljudi? Osobno nemam ništa protiv ekonomista jer sam po struci diplomirani inženjer kemije, ali i završen stručni studij iz područja ekonomije konkretno financija, računovodstaa, revizije. Više od deset godine bavim se poslovima zaštite okoliša, te smatram da mogu procijeniti da li je ekonomska struka dovoljno educirana za obavljanje takve vrste poslova. U inspekcijskom</p>			
--	--	--	--	--

	<p>nadzoru sam do sada imala kemičare, građevinare, sanitarne inženjere, ali ekonomiste nikad. Moj zaključak da se ponekad i oni teško snalaze u nadzoru, a sve zbog specifičnosti pojedinih proizvodnih procesa, ali zbog određenih specifičnih znanja iz područja prirodnih i tehničkih znanosti lakše se snalaze u poslu i puno je lakše pronaći zajednički jezik u komunikaciji što uvelike olakšava cjelokupan posao obavljanja inspekcijskog nadzora na zadovoljstvo nas kao stranke u postupku, ali i samog inspektora.</p> <p>U kući imam nezaposlenog prof. glazbene kulture sa 20-godišnjim radnim iskustvom. S obzirom na sadašnji prijedlog izmjene zakona smatram da se u čl.47 u nastavku može dodati iza riječi ekonomski smjer i glazbeni smjer, ali i svi ostali društveni smjerovi jer posjeduju ista ili slična znanja potrebna kao predznanje za obavljanje poslova inspektora zaštite okoliša i jednako bi se "kvalitetno" snašli u tom poslu.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>Mislim da je krajnje vrijeme da pogledamo istini u oči i da konačno počnemo cijeniti svaku struku i znati je rasporediti tamo gdje joj je mjesto. Još nikad nisam vidjela natječaj za radno mjesto, a pratim ih redovito već gotovo 10-tak godina, da se za poslove ekonomske struke kao uvijet strunen sprema navodi imeđu ostalih i diplomirani inženjer kemije ili bilo koji drugi smjer prirodnih ili tehničkih zanosti. Zašto mi nebi mogli raditi ekonemoske poslove?</p>			
Grad Kaštela	<p>Članak 2., za članak 4., stavak 1. točku 3. navodi: riječi: „postrojenja za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: “uređaja za loženje“</p> <p>Postrojenje za izgaranje nije isto što i uređaj za loženje te se predloženo treba odbaciti. Naime, izgaranje je proces bez iskorištavanja topline a loženje podrazumijeva iskorištavanje topline.</p> <p>Postrojenje za suspaljivanje otpada je uređaj za loženje te se predlaže riječi: "postrojenje za suspaljivanje otpada" zamijeniti s riječima: "uređaja za loženje</p>	<p>čl. 2, čl.4. čl. 7,9,15,19,21,</p>	<p>NE</p>	<p>Izričaj je usklađen s definicijom iz Uredbe o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (Narodne novine, br. 117/2012, 90/214) u koju je su prenesene obveze IED direktive i u kojoj se izraz „large combustion plants“ preveo s „veliki uređaj za loženje“, te je stoga isti izričaj predložen za Zakon o zaštiti okoliša.</p> <p>Definicija uređaja za loženje u Uredbi je „svaka tehnička naprava u kojoj se obavlja oksidacija goriva kako bi se koristila dobivena energija“, a definicija postrojenja za izgaranje u ZOZO je „svaki tehnički uređaj u kojem goriva oksidiraju kako bi se iskoristila na taj</p>

	<p>otpada". Također se predlaže riječi "postrojenje za spaljivanje" zamijeniti riječima "postrojenja za izgaranje".</p> <p>Članak 2. za članak 4., stavak 1. točku 38. navodi: riječ: „bitno“ zamjenjuje se riječju: „unutarnje“.</p> <p>Prijedlog treba odbaciti. Opasnost je bitno a ne unutarnje svojstvo opasne tvari. Npr. čestice azbesta svojim bitnim (morfološkim – vanjskim) svojstvima ugrožava ljudsko zdravlje i život, materijalna dobra i okoliš.</p> <p>Članak 2. za članak 4., stavak 1. točku 40. navodi: riječi: „postrojenja za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: „uređaja za loženje“.</p> <p>Postrojenje za izgaranje nije isto što i uređaj za loženje te se predloženo treba odbaciti. Naime, izgaranje je proces bez iskorištavanja topline a loženje podrazumijeva iskorištavanje</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE</p> <p>NE</p>	<p>način dobivena toplina“.</p> <p>Smisao obje definicije je isti te je s toga u smislu usklađivanja predložena izmjena.</p> <p>Također se ne prihvaća prijedlog izmjene izričaja umjesto „postrojenja za suspaljivanje otpada“ sa „uređaja za loženje otpada“ jer je osnovni cilj usklađivanja s predmetnom Uredbom.</p> <p>Ne prihvaća se, može se koristiti izraz intrinzično ili unutarnje.</p> <p>Izričaj je usklađen s definicijom iz Uredbe o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (Narodne novine, br. 117/2012, 90/214) u koju je su prenesene obveze IED direktive i u kojoj se izraz „<i>large combustion plants</i>“ preveo s „veliki uređaj za loženje“, te je stoga isti izričaj predložen za Zakon o zaštiti okoliša.</p>
--	--	--	---	--

	<p>topline. Postrojenje za suspaljivanje otpada je uređaj za loženje te se predlaže riječi: "postrojenje za suspaljivanje otpada" zamijeniti s riječima: "uređaja za loženje otpada". Također se predlaže riječi "postrojenje za spaljivanje" zamijeniti riječima "postrojenja za izgaranje".</p> <p>Članak 2. za članak 4., stavak 1. točka 47. navodi: riječi: „Postrojenje za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: „Uređaj za loženje“</p> <p>Postrojenje za izgaranje nije isto što i uređaj za loženje te se predloženo treba odbaciti. Naime, izgaranje je bez iskorištavanja topline a loženje podrazumijeva iskorištavanje topline.</p> <p>Postrojenje za suspaljivanje otpada je uređaj za loženje te se predlaže riječi: "postrojenje za suspaljivanje otpada" zamijeniti s riječima: "uređaja za loženje otpada". Također se predlaže riječi "postrojenje za spaljivanje" zamijeniti riječima "postrojenja za izgaranje".</p>		NE	<p>Definicija uređaja za loženje u Uredbi je „svaka tehnička naprava u kojoj se obavlja oksidacija goriva kako bi se koristila dobivena energija“, a definicija postrojenja za izgaranje u ZOZO je „svaki tehnički uređaj u kojem goriva oksidiraju kako bi se iskoristila na taj način dobivena toplina“. Smisao obje definicije je isti te je s toga u smislu usklađivanja predložena izmjena.</p> <p>Također se ne prihvaća prijedlog izmjene izričaja umjesto „postrojenja za suspaljivanje otpada“ sa „uređaja za loženje otpada“ jer je osnovni cilj usklađivanja s predmetnom Uredbom</p>
--	--	--	----	--

	<p>Članak 2. za članak 4., stavak 1. točka 85. navodi: riječi: „postrojenja za izgaranje“ zamjenjuju se riječima: „uređaja za loženje“</p> <p>Postrojenje za izgaranje nije isto što i uređaj za loženje te se predloženo treba odbaciti. Naime, izgaranje je proces bez iskorištavanja topline a loženje podrazumijeva iskorištavanje topline.</p> <p>Postrojenje za suspaljivanje otpada je uređaj za loženje te se predlaže riječi: "postrojenje za suspaljivanje otpada" zamijeniti s riječima: "uređaja za loženje otpada". Također se predlaže riječi "postrojenje za spaljivanje" zamijeniti riječima "postrojenja za izgaranje".</p> <p>Članak 7. navodi: U članku 56. stavku 1. riječ: „morskim“ zamjenjuje se riječju: „obalnim“. Kako se više puta navodi riječ "morskim" a ne smije se u svakom slučaju zamijeniti s riječju obalnim, predlažemo da glasi: U članku 56. stavku 1. riječi:</p>		DA	<p>Izričaj je usklađen s definicijom iz Uredbe o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (Narodne novine, br. 117/2012, 90/214) u koju je su prenesene obveze IED direktive i u kojoj se izraz „<i>large combustion plants</i>“ preveo s „veliki uređaj za loženje“, te je stoga isti izričaj predložen za Zakon o zaštiti okoliša.</p> <p>Definicija uređaja za loženje u Uredbi je „svaka tehnička naprava u kojoj se obavlja oksidacija goriva kako bi se koristila dobivena energija“, a definicija postrojenja za izgaranje u ZOZO je „svaki tehnički uređaj u kojem goriva oksidiraju kako bi se iskoristila na taj način dobivena toplina“.</p> <p>Smisao obje definicije je isti te je s toga u smislu usklađivanja predložena izmjena.</p> <p>Također se ne prihvaća prijedlog izmjene izričaja umjesto „postrojenja za suspaljivanje otpada“ sa „uređaja za loženje otpada“ jer je osnovni cilj usklađivanja s predmetnom Uredbom</p>
--	---	--	----	--

	<p>„morskim područjem“ zamjenjuje se riječju: „obalnim područjem“.</p> <p>Članak 9. za članak 63. navodi: U podstavcima 3. i 4. riječ: „za“, briše se. U slučaju brisanja riječi "za" ostaje besmisleni tekst pa je ovaj prijedlog neprihvatljiv.</p> <p>Članak 15. za članak 95. stavak 2. navodi: riječi: „postrojenja za izgaranje“, zamjenjuju se riječima: „uređaje za loženje“.. Postrojenje za izgaranje nije isto što i uređaj za loženje te se predloženo treba odbaciti. Naime, izgaranje je proces bez iskorištavanja topline a loženje podrazumijeva iskorištavanje topline. Postrojenje za suspaljivanje otpada je uređaj za loženje te se predlaže riječi: "postrojenje za suspaljivanje otpada" zamijeniti s riječima: "uređaja za loženje otpada". Također se predlaže riječi "postrojenje za spaljivanje" zamijeniti riječima "postrojenja za izgaranje".</p>		<p>PRIHVATA SE.</p> <p>NE</p> <p>NE</p>	<p>Izričaj je usklađen s definicijom iz Uredbe o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (Narodne novine, br. 117/2012, 90/214) u koju je su prenesene obveze IED direktive i u kojoj se izraz „large combustion plants“ preveo s „veliki uređaj za loženje“, te je stoga isti izričaj predložen za Zakon o zaštiti okoliša. Definicija uređaja za loženje u Uredbi je „svaka tehnička naprava u kojoj se obavlja oksidacija goriva kako bi se koristila dobivena energija“, a definicija postrojenja za izgaranje u ZOZO je „svaki tehnički uređaj u kojem goriva oksidiraju kako bi se iskoristila na taj način dobivena toplina“. Smisao obje definicije je isti te je s toga u smislu usklađivanja predložena</p>
--	--	--	---	--

	<p>Članak 19 . za članak 115, stavak 1. navodi: riječi: „postrojenja za izgaranje“, zamjenjuju se riječima: „uređaje za loženje“..</p> <p>Postrojenje za izgaranje nije isto što i uređaj za loženje te se predloženo treba odbaciti. Naime, izgaranje je proces bez iskorištavanja topline a loženje podrazumijeva iskorištavanje topline.</p> <p>Postrojenje za suspaljivanje otpada je uređaj za loženje te se predlaže riječi: "postrojenje za suspaljivanje otpada" zamijeniti s riječima: "uređaja za loženje otpada". Također se predlaže riječi "postrojenje za spaljivanje" zamijeniti riječima "postrojenja za izgaranje".</p> <p>Članak 21. Predlaže se: Članak 118. mijenja se i glasi: „(1) Ministarstvo će rješenjem ukinuti okolišnu dozvolu kada utvrdi da: - operater postupi protivno odredbi članka 114. stavka 2. i članka 115. stavka 2. ovoga Zakona, - je operater trajno prestao</p>		<p>NE PRIHVATA SE.</p>	<p>izmjena.</p> <p>Također se ne prihvaća prijedlog izmjene izričaja umjesto „postrojenja za suspaljivanje otpada“ sa „uređaja za loženje otpada“ jer je osnovni cilj usklađivanja s predmetnom Uredbom</p> <p>Navedeni razlozi nisu temelj za ukidanje okolišne dozvole već te su predmet</p>
--	--	--	----------------------------------	--

	<p>obavljati djelatnost za koju je okolišna dozvola izdana,</p> <ul style="list-style-type: none"> – operater, po nalogu inspektora zaštite okoliša ili drugog inspektora nadležnog za pojedine sastavnice okoliša i opterećenja okoliša, u propisanom roku nije poduzeo odgovarajuće mjere, – operater nije postupio po nalogu inspektora zaštite okoliša ili drugog inspektora nadležnog za pojedine sastavnice okoliša i opterećenja okoliša. <p>(2) O nalazu iz stavka 1. ovoga članka inspektor je dužan bez odgađanja izvijestiti Ministarstvo.</p> <p>(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“</p>			<p>Poglavlja XIII. Inspekcijski nadzor.</p> <p>Podstavci 3 i 4 se brišu.</p>
<p>Grad Zagreb, Gradski ured za energetiku, zaštitu okoliša i održivi razvoj</p>	<p>U članku 10. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša, navodi se da se u članku 64. stavak 1. mijenja se i glasi:</p>	<p>Čl.10.</p>	<p>NE PRIHVAĆA SE.</p>	<p>Uredbom iz članka 64. stavak 6. definirat će se kriteriji mogućih utjecaja strategije, plana ili programa na okoliš (obrazac) te će njihovom analizom biti utvrđene obveze. Skrećemo pozornost da je čl.</p>

	<p>„(1) Za strategije, planove i programe kojima se određuje uporaba malih površina na lokalnoj razini, te za manje izmjene i dopune strategija, planova i programa iz članka 63. ovoga Zakona obvezno se provodi postupak u kojem se odlučuje o potrebi provedbe strateške procjene (u daljnjem tekstu: postupak ocjene). Postupak ocjene provodi se na način uređen ovim Zakonom i uredbom iz stavka 6. ovoga članka.“.</p> <p>S tim u svezi se predlaže zakonodavcu da u konačnom tekstu prijedloga izmjena i dopuna Zakona o zaštiti okoliša članak 4. Zakona dopuni pojašnjenjem pojma "male površine na lokalnoj razini".</p>			<p>66 Zakona o zaštiti okoliša propisana obveza tijela zaduženog za izradu S/P/P da prije započinjanja postupka izrade mora ishoditi mišljenje Ministarstva odnosno nadležnog upravnog tijela u županiji o potrebi nekih od postupaka. Tim člankom osigurano je da će se potreba ocjene odnosno strateške procjene utvrditi prije donošenja odluke o izradi S/P/P/.</p>
<p>Hrvatska gospodarska komora, Sektor za industriju</p>	<p>Članice, gospodarski subjekti obveznici odredbi ovog zakonkog propisa</p> <p>Kroz čitav tekst zakonskog prijedloga poziva se na nepostojeći Zakon o zaštiti okoliša, NN 153/13. Važeće Narodne novine su 80/13. U tekstu zakonskog prijedloga</p>	<p>Čl. 3., čl. 27.,</p>		

	<p>nije se mijenjao članak 120. u kojem se poziva na Uredbu iz 2008. godine. Spomenuta Uredba više ne vrijedi već je 2014. godine donešena nova te stoga predlažemo izmjenu navedenog članka</p> <p>Članak 3. - članak 40, stavak 2, podstavak 22 – da li brisanjem ovog podstavka nije potrebno ovlaštenje za navedene poslove (određivanje vrste otpada, opasnih svojstava otpada te uzorkovanje i ispitivanje fizikalnih i kemijskih svojstava otpada)</p> <p>Članak 27. - Članak 125. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Suglasnosti iz članka 124. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona daje Ministarstvo. Ove suglasnosti nisu upravni akti.</p> <p>(2) Zahtjev za davanje suglasnosti na Politiku sprječavanja velikih nesreća i zahtjev za davanje suglasnosti na Izvješće o sigurnosti odnosno na izmjene i/ili dopune Politike sprječavanja velikih nesreća, odnosno Izvješća o sigurnosti operater podnosi na</p>		<p>NE PRIHVAT SE</p>	<p>članak 120. se mijenjao, ali se ne odnosi na Uredbu iz 2008. godine već na Uredbu koja je provedbeni propis ovog, a ne Zakona o zaštiti okoliša („Narodne novine“, broj 110/07).</p>
--	---	--	------------------------------	---

	<p>način određen uredbom iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona.</p> <p>(8) Zahtjevi iz stavka 2. ovoga članka smatrat će se urednima kada su predani od ovlaštene osobe i kada sadrže sve propisane dokumente i podatke na temelju kojih se, prema ocjeni Ministarstva, može donijeti suglasnost.“.</p> <p>Mišljenja smo da postupak predavanja zahtjeva za suglasnost na Politiku sprječavanja velikih nesreća, za ona postrojenja koja imaju male količine opasnih tvari na lokaciji, umjesto ovlaštene osobe, mogu samostalno predati sami operateri direktno Ministarstvu.</p>		NE PRIHVAĆA SE.	<p>Zahtjev za davanje suglasnosti na Politiku sprječavanja velikih nesreća i zahtjev za davanje suglasnosti na Izvješće o sigurnosti odnosno na izmjene i/ili dopune Politike sprječavanja velikih nesreća, odnosno Izvješća o sigurnosti ne predaju ovlaštenici već ovlaštene osobe od operatera (ovlaštene za zastupanje).</p>
<p>ZELENA AKCIJA Frankopanska 1 PP 952 10000 Zagreb i ZELENI FORUM, mreža udruga za zaštitu okoliša</p>	<p>Komentari i prijedlozi Zelene akcije na Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša</p> <p>1) Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša</p> <p>Primjedba: lako pozdravljamo</p>	Čl. 39.	NE	<p>Navedeno je sukladno odredbama čl. 9. Aarhuške konvencije, a koja je ratificirana Zakonom o potvrđivanju Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša NN- MU 1/07</p> <p>Navedeno predstavlja pravilni prijenos temeljem EU Pilota br. 6985/ENVI)</p>

	<p>odredbu prema kojoj udruge imaju pravo podnositi pravne lijekove i u postupcima u kojima nisu sudjelovale u svojstvu zainteresirane javnosti, to pravo se i dalje ne jamči fizičkim osobama, što i dalje nije u skladu sa Arhuškom konvencijom.</p> <p>Članak 39.</p> <p>U članku 168. stavku 1. riječi: „stavaka 1. i 2.“ zamjenjuju se riječima: „ stavka 1.“.</p> <p>Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi: „(2) Udruga civilnog društva iz članka 167. stavka 2. ovoga Zakona ima pravo osporavati odgovarajući upravni akt tijela javne vlasti, za koji je ovim Zakonom, odnosno posebnim zakonom predviđena mogućnost podnošenja žalbe odnosno tužbe, te izjaviti žalbu Ministarstvu, odnosno podnijeti tužbu nadležnom sudu u skladu s ovim Zakonom i posebnim zakonom, a radi</p>			<p>članka 11. stavka 3. Direktive 2011/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. Prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (kodifikacija),</p>
--	---	--	--	--

	<p>osporavanja zakonitosti akata, radnji ili propusta.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 2. postaje novi stavak 3.</p> <p>Konvencija ne predviđa uvjet da se pravo na pristup pravosuđu ograniči samo na one osobe koje su u svojstvu zainteresirane javnosti sudjelovale u postupcima u kojima žele izjaviti pravni lijek odnosno podnijeti tužbu. Naime, budući da Konvencija u čl. 9. st. 3. jamči pravo na pristup pravosuđu protiv akata, radnji i propusta koji su protivni domaćem pravu okoliša, tada bi zainteresirana javnost (ili barem jedan dio zainteresirane javnosti) ionako mogla ostvarivati pravo na tužbu temeljem st. 3., ako bi joj bilo onemogućeno podnijeti tužbu temeljem čl. 9. st. 3. Stoga se ne čini razumnim ograničavati pravo na pristup pravosuđu temeljem čl. 9. st. 2. samo na one osobe koje su zaista sudjelovale u postupcima. Također, ovdje treba spomenuti</p>			
--	---	--	--	--

	<p>i odluku Europskog suda, koji je u predmetu C-263/08, Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening protiv Stockholms kommun genom dess marknämnd (http://www.curia.europa.eu) zauzeo stav da sudjelovanje u postupku donošenja odluke nije preduvjet za priznanje prava zainteresirane javnosti na sudjelovanje u postupku preispitivanja te odluke: "39. (...) the members of the public concerned (...) must be able to have access to a review procedure to challenge the decision by which a body attached to a court of law of a Member State has given a ruling on a request for development consent, regardless of the role they might have played in the examination of that request by taking part in the procedure before that body and by expressing their views."</p> <p>2.) Zakon o zaštiti okoliša</p> <p>1. Primjedba: Pojam javnog interesa.</p>		NE	<p>Nije predmet ovih Izmjena i dopuna Zakona, ne razmatra se.</p>
--	---	--	----	--

	<p>Članak 4. st. 1. t. 16. Javni interes je interes u pitanjima zaštite okoliša koji iskazuje Država, ili jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave sukladno svojem statutu.</p> <p>Definiranjem javnog interesa na ovaj način onemogućava se građanima i njihovim organizacijama da zastupaju javni interes. Pojašnjenje pojma javni interes mora se promijeniti tako da uključuje i udruge. Nezavisna odvjetnica Eleanor Sharpston u svom mišljenju u već spomenutom predmetu Djurgården: "Sprječavanje štete za okoliš odgovornost je društva, ne samo odgovornost pojedinaca ili izoliranih interesa. U svjetlu toga, odredbe Aarhuške konvencije i Direktive (...) daju pravnu formu logici kolektivnog djelovanja. (...) Pojedina štiti činjenica da djeluje u skupini, a skupinu kolektivno osnažuju njezini pojedini članovi. Tako se bolje štite i pojedinac i opći</p>			
--	--	--	--	--

	<p>interes, a dobrobit za sve zainteresirane veća je od nedostataka. Zato obje te mjere dodjeljuju važnu ulogu nevladinim organizacijama koje promiču zaštitu okoliša....Kao prvo, nevladine organizacije koje promiču zaštitu okoliša izražavaju kolektivni interes. Budući da predstavljaju niz različitih stranaka i interesa, one štite opće ciljeve. To im daje nužnu „kolektivnu dimenziju“ . (...)One doprinose i specijaliziranim znanjem... . One govore jednim glasom u ime mnogih, uz tehničku specijalizaciju na razini koja pojedincu često nije dostupna. Čineći to, one mogu racionalizirati način na koji se izražavaju i vlastima predstavljaju razni sukobljeni interesi."</p> <p>2. Primjedba: Definicije iz ZOZO potrebno je uskladiti s definicijama kako ih predviđa Arhuška konvencija.</p> <p>Članak 4. st. 1. t. 74. Tijelo javne vlasti je tijelo državne</p>			
--	---	--	--	--

	<p>vlasti, tijelo jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koje obavljaju djelatnosti u vezi s okolišem.</p> <p>Definicija tijela javne vlasti kojom se utvrđuju tijela koja su dužna postupati po Konvenciji u nesuglasju je s onom određenom Konvencijom, a bitna je za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Definicija iz ZOZO je preuska te se može očekivati da će u praksi nastati problem kada će se pristup informacijama zatražiti od tijela koje se neće smatrati dužnim pružiti zatraženu informaciju budući da ne potpada pod definiciju tijela javne vlasti predviđenu u ZOZO.</p> <p>Prema mišljenju dr.sc. Ofak, definicija iz ZOZO-a je preuska jer, osim tijela državne vlasti i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave (što odgovara čl. 2. st. 2. (a) Konvencije), uključuje samo pravne osobe s javnim ovlastima koje obavljaju djelatnosti u vezi s okolišem.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>Prema Konvenciji, u pojam tijela javne vlasti potpadaju fizičke ili pravne osobe koje obnašaju javne administrativne dužnosti, uključujući one u vezi s okolišem (čl. 2. st. 2. (b)). Pojam je širi u odnosu na ZOZO zato što, uz pravne osobe, uključuje i fizičke osobe te se ne ograničava samo na one osobe koje obavljaju djelatnosti u vezi s okolišem. Iz definicije iz ZOZO-a izostale su i osobe navedene u čl. 2. st. 2. (c) Konvencije. Radi se o svim ostalim fizičkim ili pravnim osobama koje imaju javne odgovornosti ili dužnosti, ili koje pružaju javne usluge u svezi s okolišem, a pod nadzorom su nekog tijela ili osobe iz podstavaka (a) ili (b). Ipak, definicija iz ZOZO-a u jednom je dijelu šira od definicije iz Konvencije. Dok su iz definicije tijela javne vlasti, prema Konvenciji, izrijekom isključena tijela i institucije koje djeluju u sudbenom ili zakonodavnom svojstvu (čl. 2. st. 2. zadnja rečenica), u čl. 4. st. 1. t. 74. ZOZO-a pod tijelima javne vlasti smatraju se sva tijela državne</p>			
--	---	--	--	--

	<p>vlasti. (str.301-302. Ofak, Lana, Pravo na upravnosudsku zaštitu u pitanjima okoliša, Doktorske disertacije branjene na Pravnom fakultetu u Zagrebu, 2011) Posebno napominjemo kako se prilikom usklađivanja s Konvencijom, iz definicije tijela javne vlasti niti ne smiju isključiti tijela i institucije koje djeluju u sudbenom ili zakonodavnom svojstvu, jer bi to bilo protivno ZPPI-u (koji je opći propis u odnosu na ZOZO) te protivno Ustavu RH.</p> <p>3. Primjedba: Čl. 171. ZOZO-a je protivan Ustavu RH, te odredbama Arhuške konvenciji.</p> <p>Članak 171.</p> <p>Ako pojedini akt tijela javne vlasti nije pravomoćan jer je podnesen zahtjev sukladno članku 169. ovoga Zakona, nositelj zahvata, odnosno operater ili druga pravna i fizička osoba, na koju se taj akt odnosi, zbog toga odluči pričekati pravomoćnost akta, u slučaju da</p>			
--	--	--	--	--

	<p>se utvrdi da je podnositelj zahtjeva zlorabio svoje pravo prema odredbama ovoga Zakona, nositelj zahvata odnosno operater ili druga pravna i fizička osoba imaju pravo tražiti naknadu obične štete i izmakle koristi od osobe koja je podnijela zahtjev.</p> <p>Prijedlog: Smatramo kako je potrebno ukinuti čl. 171. ZOZO-a jer je protuustavan i protivan Arhuškoj konvenciji. Sporni članak ZOZO predviđa mogućnost da nositelj zahvata, operater, odnosno druga pravna i fizička osoba imaju pravo tražiti naknadu obične štete i izmakle koristi od osobe koja je osporavala neku odluku, radnju i propust u vezi sa zaštitom okoliša. Uvjet za to jest da se utvrdi da je podnositelj zahtjeva „zlorabio svoje pravo prema odredbama ZOZO“. Naravno, kriteriji za procjenu zlouporabe nigdje nisu navedeni te je to stoga ostavljeno investitoru tj. kasnije sucu na volju. Smatramo kako takvo zakonsko rješenje dovodi u neizvjestan i</p>			
--	--	--	--	--

	<p>neravnopravan položaj osobe koje se žele koristiti zajamčenim pravom na pristup pravosuđu te je radi toga protivno čl. 14. st. 2. Ustava kojim se jamči jednakost svih pred zakonom. I prema stajalištu dr.sc. Ofak, nejasno je što znači zlorabiti pravo na pokretanje upravnog spora, osobito u kontekstu prava na sudsku kontrolu zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne ovlasti (čl. 19. st. 2. Ustava). Odredbama ZOZO-a favorizira se investitora jer se njemu dopušta da samovoljno odluči pričekati s gradnjom do pravomoćnosti rješenja (pravomoćne odluke suda o sporu).</p> <p>Gđa. Ofak nadalje smatra da je sud jedini ovlašten odlučiti o odgovornom učinku tužbe ili izdavanju privremenih mjera. To ne smije biti prepušteno na volju samo jedne stranke, jer se time stvara nejednaki položaj stranaka. Investitor može pričekati s gradnjom i iz drugih motiva, pa čak i u situaciji kada je izvjesno da će se spor riješiti</p>			
--	---	--	--	--

	<p>u njegovu korist. Ukoliko se radi o sporu u kojem je očita neosnovanost tužbe, takav spor bi se mogao, pod pretpostavkom funkcioniranja pravosuđa, brzo i jednostavno riješiti, pa za investitora ne bi ni mogla nastati šteta. (Izvor:str. 389.-390. Ofak, Lana, Pravo na upravnosudsku zaštitu u pitanjima okoliša, Doktorske disertacije branjene na Pravnom fakultetu u Zagrebu, 2011)</p> <p>I na kraju, iako su sporne odredbe ZOZO-a zapravo neprimjenjive na pripadnike javnosti koji ostvaruju svoja prava temeljem Arhuške konvencije, investitori i osobe koje obavljaju djelatnosti koje mogu imati značajne učinke na okoliš svejedno se njima mogu koristiti za zastrašivanje javnosti. To je protivno Konvenciji jer ona nalaže da osobe koje preuzimaju rizik i zahtijevaju da se poštuju pravna pravila za zaštitu okoliša moraju biti zaštićene od različitih oblika odmazde.</p>		NE PRIHVAĆA SE.	
--	--	--	-----------------------	--

	<p>4. Primjedba:</p> <p>Članak 79.</p> <p>(1) Kada zahvat u okoliš, za koji je uredbom iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona utvrđena obveza procjene utjecaja na okoliš, služi za potrebe obrane, na zahtjev nositelja zahvata, može se razmotriti i provesti odgovarajući oblik procjene utjecaja zahvata na okoliš ili ovisno o zahtjevu, provesti ocjena o potrebi procjene.</p> <p>Fakultativna PUO je izigravanje smisla izrade PUO. Na taj se način i dalje krše prava građana RH zagarantirana ustavom RH. Protuustavno je manje štiti zdravlje ili okoliš ljudi koji žive u blizini vojnih baza ili poligona i stoga je potrebno uvesti obavezu izrade postupka PUO, a izuzetke dopustiti samo kada je u pitanju nacionalna sigurnost, čije se ugrožavanje prethodno mora dokazati. Budući da u Hrvatskoj ne postoje ni jasni propisi o zaštiti prirode i okoliša kod vojnih</p>			<p>Predmetni stavak nije predmet Izmjena i dopuna. Navedena izuzeća sukladna su odredbama Direktive 2011/92/EU o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš. U navedenom članku ne radi se o fakultativnim PUO već o načinu provedbe procjene utjecaja na okoliš u slučajevima kada se radi o aktivnostima vezanima za nacionalnu sigurnost. Postupak je jasno definiran i transparentan, te uključuje Vladu RH i Europsku Komisiju. Vojne djelatnosti kao takve ne nalaze se na Prilozima I i II spomenute Direktive.</p>
--	--	--	--	---

	<p>djelatnosti, ne postoji nadzor civilnih inspeksijskih službi nad mjerama zaštite prirode, okoliša i javnog zdravlja kod vojnih djelatnosti. Ministarstvo obrane još uvijek nema podzakonske akte koji propisuju mjere zaštite prirode i okoliša prilikom redovnih vojnih djelatnosti. Zato vojne inspekcije i ne vrše nadzor nad mjerama zaštite prirode i okoliša. Tako, na primjer nitko danas nema pravog uvida o vrstama i količinama otpada koje trenutno stvaraju Oružane snage ni uvida o načinu na koji se taj otpad zbrinjava. A to znači da će se i gostujuće vojske ponašati na isti način. Zato je hitno potrebno uvođenje civilnog nadzora i jasnih propisa nad mjerama zaštite prirode, okoliša i javnog zdravlja kod svih vojnih djelatnosti i uvođenje obaveze izrade studija utjecaja na okoliš za zahvate koji služe u nacionalne obrambene svrhe u mirnodopskim razdobljima.</p> <p>5. Primjedba: Potrebno je uvesti obvezu razmatranja alternativa u studiji o utjecaju zahvata na okoliš.</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE.</p>	<p>Primjedba nije predmet Izmjena i dopuna Zakona. Sadržaj studije o utjecaju na okoliš</p>
--	---	--	--------------------------------	---

	<p>Članak 85. (1) Studija o utjecaju zahvata na okoliš je stručna podloga koja obuhvaća sve potrebne podatke, dokumentaciju, obrazloženja i opise u tekstualnom i grafičkom obliku, prijedlog ocjene prihvatljivosti zahvata i mjere zaštite okoliša u odnosu na zahvat te po potrebi, program praćenja stanja okoliša. Na temelju studije o utjecaju zahvata na okoliš provodi se procjena utjecaja zahvata na okoliš. Rasprava o alternativama trebala bi biti "srce" postupka. Stoga je nužno definirati obavezu opisa projektnih alternativa u studiji. I to ne samo alternativa za investitore, nego, prije svega, za zajednicu u kojoj se zahvat planira, uključujući i mogućnost predlaganja alternativnih lokacija koje nisu predviđene prostornim planovima. Ukoliko se kao povoljnija pokaže alternativa koja nije predviđena prostornim planom, prostorni plan se može mijenjati tj. uskladiti s rezultatima PUO. Ono što se</p>		<p>propisan je Uredbom o procjeni utjecaja zahvata na okoliš (61/14), a Zakonom je propisana obveza usklađenosti zahvata s prostorno planskom dokumentacijom. Alternative lokacije na razini prostornih planova predmet su drugog instrumenta zaštite okoliša – strateške procjene utjecaja na okoliš.</p>
--	---	--	--

	<p>dogaća u praksi je da se prostornim planovima bez ikakve procjene utvrđuju neke lokacije za izvjesne namjene i time onemogućava rasprava o alternativama u pogledu lokacija u sklopu postupka PUO. Stoga u stavku (1) iza "prijedlog ocjene prihvatljivosti zahvata" treba stajati i "obrađenih alternativnih zahvata uključujući i nultu opciju" (ili opciju "ne činiti ništa").</p> <p>Dodatno, smatramo kako je obvezu razmatranja alternativnih rješenja potrebno uvesti u čl.133. ZOZO-a, a koji govori o prostornim planovima kao instrumentima zaštite okoliša. Svrha toga jest izbjegavanje dosadašnje loše prakse po kojoj investitor tvrdi kako alternativna rješenja nije niti mogao razmatrati budući da je prostorni plan odredio isključivu i jedinu moguću lokaciju za određeni zahvat u okoliš.</p> <p>6. Primjedba: Zakon utvrđuje rok važenja od 2 godine samo za rješenja Ministarstva za ishodovanje lokacijske</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE:</p>	<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona. Studija utjecaja na okoliš je stručna podloga na temelju koje se donosi odluka u postupku procjene utjecaja na</p>
--	--	--	--------------------------------	---

	<p>dozvole odnosno pokretanje postupka procjene utjecaja na okoliš, ali ne postoji rok valjanosti studije utjecaja na okoliš.</p> <p>Članak 92.</p> <p>(1) Rješenje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona ukida se ako se u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja ne podnese zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole, odnosno drugog akta sukladno posebnom zakonu.</p> <p>(2) Rješenje iz članka 90. ovoga Zakona kojim se utvrđuje obveza provedbe postupka procjene utjecaja na okoliš ukida se ako se u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja ne podnese zahtjev za provedbu postupka procjene utjecaja na okoliš.</p> <p>(3) Rješenje iz članka 90. ovoga Zakona kojim se utvrđuje da za zahvat nije potrebno provesti procjenu utjecaja na okoliš ukida se ako se u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja ne podnese zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole, odnosno drugog akta sukladno</p>			<p>okoliš i kao takva u propisanom postupku podliježe provjeri kvalitete i kao takva služi u upravnom postupku do donošenja konačnog rješenja koje ima ograničen rok važenja.</p> <p>Odredbom čl. 272 važećeg Zakona jasno je propisano da se po proteku roka 31.12.2013. zahtjev za lokacijsku dozvolu ili neko drugo odobrenje ne može podnijeti s Rješenjima donesenim na temelju Zakona iz 1994 godine. Nositelji zahvata ne koriste se studijama već kao obvezu provođenja imaju Rješenje doneseno u upravnom postupku.</p>
--	--	--	--	--

	<p>posebnom zakonu Članak 85.</p> <p>(4) Studija o utjecaju zahvata na okoliš mora biti izrađena na temelju najnovijih, vjerodostojnih i dostupnih podataka.</p> <p>Hrvatska je praksa pokazala da se nositelji zahvata koriste studijama utjecaja na okoliš starim i preko 10 godina za započinjanje procedure procjene utjecaja. Predlažemo da se i za valjanost studija utjecaja na okoliš utvrdi rok od 2 godine prije datuma podnošenja zahtjeva za pokretanje postupka PUO kako bi se onemogućila takva praksa. Bez ove promjene tek će se na sporim sudovima trebati dokazivati da studije nisu izrađene "na temelju najnovijih podataka", a pokazalo se da je sudovima potrebno oko 3 godine za presudu. Budući da se u praksi ne primjenjuje ni odgoda pravnih učinaka rješenja, postoji velika opasnost da se na temelju nevjerodostojnih studija</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE:</p>	<p>Tvrdnja da se u sudskoj praksi ne primjenjuje odgoda izvršenja rješenja je netočna.</p>
--	---	--	--------------------------------	--

	<p>započnu štetni zahvati u okoliš.</p> <p>7. Primjedba: Rano i učinkovito sudjelovanje javnosti. Članak 68.</p> <p>(3) Sadržaj svake pojedine strateške studije, ovisno o strategiji, planu ili programu za čije se potrebe izrađuje, određuje tijelo nadležno za provedbu strateške procjene sukladno obveznom sadržaju i postupku propisanom uredbom iz članka 64. stavka 6. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 86.</p> <p>(1) Nositelj zahvata može, prije izrade studije o utjecaju zahvata na okoliš, pisanim zahtjevom od Ministarstva, odnosno od nadležnog upravnog tijela u županiji te u Gradu Zagrebu, zatražiti da mu se, s obzirom na namjeravani zahvat, izda uputa o sadržaju studije.</p> <p>"Rano i učinkovito" sudjelovanje javnosti (obaveza koja proizlazi iz EU direktiva) ne može se osigurati ukoliko se ne uvede obaveza konzultiranja javnosti u nekoj fazi koja prethodi javnoj raspravi, budući da se faza</p>		<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona.</p> <p>Dobrovoljno utvrđivanje sadržaja studije u postupcima procjene utjecaja na okoliš u skladu je s europskim zakonodavstvom (Direktiva 2011/92/EU).</p> <p>Pod pojmom ranog sudjelovanja javnosti (a sukladno gore spomenutoj direktivi) smatra se upravo procjena utjecaja na okoliš s obzirom da se odredbe direktive odnose na tzv. development consent što je odobrenje za građenje. Stoga je upravo postupak procjene utjecaja na okoliš te javna rasprava koja se provodi u okviru postupka prilika za rano sudjelovanje. Napominjemo da je odabir i razmatranje lokacije također predmet drugog instrumenta zaštite okoliša strateške procjene utjecaja na okoliš koja se provodi za strategije, programe i planove te koja također uključuje javnu raspravu kao i obvezno određivanje sadržaja strateške studije u kojem također sudjeluje javnost. U tom dijelu RH omogućuje sudjelovanje zainteresirane javnosti izvan okvira obaveza proizašlih iz Direktive 2001/42/EZ o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš.</p>
--	---	--	--

	<p>javne rasprave ne može smatrati ranom fazom. Na javnoj raspravi javnost nema, na primjer, mogućnost rasprave o alternativama projekta ili zahtijevati procjenu nekog aspekta utjecaja koji je u lokalnoj zajednici istaknut ili specifičan, a u obaveznom sadržaju za studije utjecaja na okoliš nije naveden. Ranom fazom sudjelovanja javnosti stoga se smatra faza utvrđivanja sadržaja studije utjecaja na okoliš. Javnost bi trebala imati mogućnost iznijeti svoje mišljenje o željenom sadržaju studije, kao što to primjeri najbolje prakse u svijetu pokazuju, budući da su literaturni podaci često zastarjeli, da se ne vrše nova istraživanja zbog konkurentnosti ponuda ovlaštenika, a stručnjaci koji izrađuju studije često nisu iz kraja u kojem se zahvat planira. Vrijednost lokalnog znanja u stručnoj se literaturi vezanoj uz procjenu utjecaja na okoliš uvijek naglašava. Ukoliko se dopusti fakultativno utvrđivanje sadržaja studije utjecaja na</p>		<p>NE PRIHVATA SE.</p>	
--	--	--	--------------------------------	--

	<p>okoliš (uputa o sadržaju nije čak ni upravni akt), javnost mogućnost za sudjelovanje dobiva tek u kasnoj fazi tj. tijekom javne rasprave o studiji utjecaja na okoliš, što nije u duhu Direktive. Tijekom javne rasprave o zahvatu, praksa je pokazala, nema nikad rasprave o mogućim alternativnim lokacijama zahvata. Druga mogućnost za ispunjavanje obaveza "ranog i učinkovitog sudjelovanja javnosti" je da se uvede obaveza identificiranja zainteresirane ili pogođene javnosti prilikom izrade studija utjecaja na okoliš te propišu investitoru obavezne konzultacije s pogođenom javnošću. Taj se dio može regulirati Uredbom o PUO stavljajući odredbu o obaveznom navođenju ishoda konzultiranja javnosti u obavezni sadržaj studije utjecaja na okoliš.</p> <p>8. Primjedba: Potrebno je utvrditi obavezu odgovaranja pismenim putem na adresu</p>			<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona. Rezultati javne rasprave predmet su Izvješća o provedenoj javnoj raspravi temeljem odredaba Uredbe o informiranju i sudjelovanju javnosti i zainteresirane javnosti u pitanjima zaštite okoliša. U navedenom izvješću</p>
--	---	--	--	--

	<p>podnositelja primjedbi. Članak 163. (5) Nakon što u skladu sa stavkom 4. ovoga članka razmotri prijedloge i mišljenja iznesene u postupcima sudjelovanja javnosti, odnosno zainteresirane javnosti u smislu članka 162. stavka 1., članka 164. stavka 1. i u smislu članka 165. stavka 1. ovoga Zakona, nadležno tijelo je dužno obavijestiti javnost, odnosno zainteresiranu javnost o svojoj odluci i razlozima na temelju kojih je donesena ta odluka, uključujući i podatke o postupku vezano za sudjelovanje javnosti i zainteresirane javnosti. Dostava rješenja, članak 91., ne garantira odgovore na primjedbe upućene tijekom javne rasprave. Način na koji je definiran obavezni sadržaj rješenja (članci 89. i 90.) ne predstavlja nikakvu garanciju da će tijelo koje izdaje rješenje odgovoriti na primjereni način na primjedbe i komentare građana upućene tijekom javne rasprave. Praksa je pokazala da se odgovori u rješenjima svode na navođenje osoba koje su</p>			<p>koje se dostavlja tijelu koje je koordiniralo javnu raspravu (županijski upravni odjeli) navedena je svaka pojedinačna primjedba te odgovor na nju bez obzira da li se radi o primjedbama koje su prihvaćene ili ne. Navedena izvješća se javno objavljuju ili dostavljaju zainteresiranoj javnosti.</p>
--	--	--	--	---

	<p>podnijele primjedbe i činjenicu da primjedbe nisu usvojene, bez detalja, bez odgovora na primjedbe. Usvojene primjedbe se uopće i ne spominju u rješenjima, tako da onaj tko je primjedbu podnio ne može ni znati da je usvojena. To se može riješiti tako da se uvede obaveza pismenog odgovaranja na primjedbe na adresu onih koji su primjedbe pisali, a u samom se rješenju u skraćenoj formi može navesti sadržaj primjedbi. U praksi se pokazalo da Ministarstvo ovaj članak tumači na način da se usvojene primjedbe ugrađuju u rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš (o čemu podnositelj primjedbe nije obaviješten, a iz samog rješenja ne može to zaključiti), a razlog za odbijanje primjedbi navodi se u rješenju o prihvatljivosti zahvata, obično površno, paušalno i bez obrazloženja odbijanja, smatramo da je potrebno utvrditi obavezu odgovaranja pismenim putem na adresu podnositelja primjedbi. Prije donošenja novog Zakona o zaštiti okoliša,</p>		NE PRIHVAĆA SE	
--	---	--	----------------------	--

	<p>koji je obavezu obavještanja javnosti o razlozima prihvatanja ili odbijanja primjedbi definirao na novi način, postojala je dobra praksa odgovaranja podnositeljima primjedbi pismenim putem na kućne adrese. Ta zakonska obaveza i praksa postoji još uvijek kod javnih rasprava i primjedbi u okviru javnih rasprava za prostorne planove (gdje su primjedbe zainteresirane javnosti daleko brojnije nego u postupcima PUO), pa ne vidimo razlog da tako ne bude i u slučajevima javnih rasprava u postupcima PUO.</p> <p>9. Primjedba:</p> <p>U Izvješću DG Environment-a za provedbu Direktive ("Implementation of directive 2001/42/EC on the assessment of the effects of certain plans and programmes on the environment" (Luxembourg: Office for Official Publications on the European Communities, 2003), stoji sljedeće: The element "subject to</p>		NE	<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona.</p> <p>Presuda koja se citira jasno govori o kojim tvrtkama se radi odnosno da se isto odnosi i na tvrtke s javnim ovlastima što je i uređeno postojećima Zakonom.</p>
--	--	--	----	---

	<p>preparation" and/or adoption by an authority" - the concept of an "authorioty" has been given a large scope in case of law of European Court of Justice. It can be defined as a body, whatever its legal form and regardless of the extent (national , regional, local) of its powers, which has been made responsible for providing a public service under the control of the State, and it has for that purpose special powers beyond those which result from the normal rules applicable in relations between individuals. For example, privatised utility companies may be required to carry out some tasks or duties (such as preparing long-term plans for ensuring water resources) which in non-privatised regimes would be carried out by public authorities for the purposes of the Directive. Takva mogućnost hrvatskim Zakonom nije uopće uzeta u obzir, stoga predlažemo da se obaveza strateške procjene uvede i za strategije, planove i programe privatiziranih tvrtki</p>		<p>PRIHVAĆA SE.</p>	<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona Direktivom 2001/42/EZ jasno se propisuju obveze u postupku strateške</p>
--	---	--	---------------------	--

	<p>koje pružaju javne usluge (u nekoj budućnosti HEP, primjerice).</p> <p>10. Primjedba: U postupku Strateške procjene utjecaja na okoliš za istraživanje nafte u Jadranu uočili smo jedan bitan nedostatak - a to je da nakon što se sastane Savjetodavno stručno povjerenstvo i utvrdi da je Strateška studija spremna za javnu raspravu, nakon javne rasprave nema druge sjednice Povjerenstva na kojoj se odlučuje o primjedbama, odnosno o zaprimljenim primjedbama ne odlučuje struka već nadležno ministarstvo. Osobe koje su davale primjedbe ne mogu znati jesu li one usvojene sve do izvještaja o provedenoj javnoj raspravi. Članak 6. Arhuške konvencije određuje, između ostalog, da odluka treba uzimati u obzir ishod sudjelovanja javnosti te da treba javnosti učiniti dostupnim tekst odluke, zajedno s razlozima i promišljanjima na kojima se odluka temelji.</p>		<p>NE PRIHVATA SE.</p>	<p>procjene utjecaja na okoliš. Savjetodavno stručno Povjerenstvo u predmetnom postupku nema istu ulogu kao Savjetodavno stručno povjerenstvo u postupku procjene utjecaja na okoliš te ono ne predlaže nadležnom tijelu odluku s obzirom da Strateška procjena utjecaja na okoliš i jest instrument koji se koristi prilikom i za izradu strategije, plana i programa. Postupak strateške procjene završava izvješćem koje sadrži informaciju o načinu na koji su pitanja zaštite okoliša integrirana u strategiju, plan ili program, rezultate toga postupka te mjere zaštite i način praćenja primjene mjera i značajnih utjecaja na okoliš, prikaz načina na koji su rezultati strateške studije, mišljanja tijela i/ili osoba, primjedbe, prijedlozi i mišljenja javnosti te rezultati prekograničnih konzultacija uzeti u obzir odnosno razmotreni pri donošenju odluke o usvajanju strategije, plana ili programa.</p>
--	--	--	--------------------------------	---

	<p>Tumačenje navedene odredbe dala je Ekonomska komisija Ujedinjenih naroda za Europu (Maastricht recommendations on promoting effective public participation in decisionmaking in environmental matters, ECE/MP.PP/2014/2/Add.2, str. 38), koja navodi kako razlozi i promišljanja moraju sadržavati objašnjenje načina na koji su primljeni komentari uključeni u doneseni akt, s jasnom naznakom koji su komentari prihvaćeni i zašto a koji nisu i zašto. U takvoj situaciji kvalitetno obrazloženje koje traži Konvencija moguće je samo uz sudjelovanje stručnjaka prilikom odlučivanja o komentarima. Prijedlog: Trebalo bi u odredbe Zakona uvrstiti obavezu održavanja druge sjednice povjerenstva nakon što se provede javna rasprava.</p> <p>11. Primjedba: Članak 158. (1) Javnost i zainteresirana javnost moraju, rano, tijekom postupka odlučivanja u pitanjima okoliša vezano za odgovarajuće</p>			<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona. Informacije o svim zahtjevima jasno navode način sudjelovanja zainteresirane javnosti u svakom pojedinačnom postupku.</p>
--	---	--	--	--

	<p>stječe status zainteresirane javnosti.</p> <p>12. Primjedba: Smatramo kako je u odredbe ZOZO potrebno dodati i odredbu kojom se utvrđuje obaveza objavljivanja informacija vezanih uz praćenje usklađenosti zahvata / postrojenja s mjerama zaštite okoliša propisanih rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš.</p> <p>Članak 156.</p> <p>(1) Tijelo javne vlasti dužno je osigurati u okviru svoje nadležnosti redovitu objavu informacija o okolišu u skladu s ovim Zakonom, putem dostupnih elektroničkih baza podataka ili putem drugih odgovarajućih sredstava informiranja, a osobito:</p> <ul style="list-style-type: none"> – tekstove međunarodnih ugovora i sporazuma, te propise iz područja zaštite okoliša, – strategije, planove, programe i druge dokumente zaštite okoliša, 		<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona.</p> <p>Usklađenost zahvata s propisanim mjerama zaštite okoliša i dostupnost rezultata praćenja stanja okoliša regulirani su Poglavljem VII Zakona o zaštiti okoliša i posebnim propisima iz područja prostornog uređenja i gradnje.</p> <p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona.</p> <p>Usklađenost zahvata s propisanim mjerama zaštite okoliša i dostupnost rezultata praćenja stanja okoliša regulirani su Poglavljem VII Zakona o zaštiti okoliša i posebnim propisima iz područja prostornog uređenja i gradnje. Nadzor nad provedbom mjera zaštite okoliša i programa praćenja stanja okoliša određena je vrlo jasno postojećim Zakonom o zaštiti okoliša (čl. 228). Provjera mjera zaštite koje se odnose na izradu projektne dokumentacije i samo građenje (npr. spomenuti projekt krajobraznog uređenja) premet su posebnih propisa iz područja prostornog uređenja i gradnje.</p>
--	--	--	---

	<ul style="list-style-type: none"> – dostupna izvješća o provedbi propisa iz područja zaštite okoliša, uključujući provedbu međunarodnih ugovora i strateških dokumenata, planova i programa iz područja zaštite okoliša, – izvješća o stanju okoliša, – podatke koji se odnose na praćenje stanja okoliša, – dozvole/suglasnosti koje imaju značajan utjecaj na okoliš kao i ugovore sklopljene s ciljem zaštite okoliša, – studije i procjene rizika u odnosu na sastavnice okoliša, – druge podatke od značaja za zaštitu okoliša. <p>Nakon provedenog postupka PUO i izgradnje zahvata javnost ne može sudjelovati u monitoringu, odnosno pratiti pridržava li se investitor propisanih mjera zaštite. Pogođena javnost nema mogućnosti uvida u to pridržava li se investitor propisanih mjera ublažavanja utjecaja. Npr. kada se u mjerama zaštite okoliša rješenjem naloži "izrada krajobrazne studije" ili "praćenje</p>		<p>NE PRIHVATA SE.</p>	
--	---	--	--------------------------------	--

	<p>populacije neke ugrožene vrste" i sl. što se postavlja kao preduvjet za prihvatljivost zahvata za okoliš, to obično ostaje mrtvo slovo na papiru jer to nitko ne provjerava, a javnost ne može kontrolirati jer privatni investitor nije dužan na zahtjev javnosti dostavljati te dokumente.</p> <p>13. Primjedba: Smatramo da je potrebno uvesti obvezu informiranja javnosti o zahtjevu za produljenjem PUO postupka.</p> <p>Članak 92.</p> <p>(1) Rješenje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona ukida se ako se u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja ne podnese zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole, odnosno drugog akta sukladno posebnom zakonu.</p> <p>(4) Važenje rješenja iz članka 89. stavka 1. i članka 90. ovoga Zakona može se, na zahtjev nositelja zahvata, jednom produžiti na još dvije godine uz uvjet da se nisu promijenili uvjeti</p>			<p>Primjedba nije predmet izmjena i dopuna Zakona.</p> <p>Produljenje važenja rješenja moguće je samo u slučaju kada se nisu promijenili uvjeti na temelju kojih je odlučeno u Rješenju te nositelj zahvata tim rješenjem ne stječe nikakva nova prava niti obveze proizašle iz same procjene utjecaja na okoliš. Posebnim propisima iz područja prostornog uređenja i građenja propisana je obveza objave dozvola za zahvat koji je bio predmet postupka procjene utjecaja na okoliš.</p>
--	---	--	--	--

	<p>utvrđeni u skladu s ovim Zakonom i drugi uvjeti u skladu s kojima je izdano to rješenje. O zahtjevu za produženje važenja rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš odlučuje se rješenjem.</p> <p>Javnost i zainteresirana javnost ne mogu znati da je važenje rješenja produljeno. Predlažemo da se uvede obaveza informiranja javnosti o zahtjevu za produljenjem i odgovoru - rješenju (odobrenje ili uskraćivanje odobrenja) postavljanjem na web stranice ministarstva na istom mjestu na kojem se u arhivi nalazi cjelovita SUO, sažetak, i ostali dokumenti u postupku PUO. To znači da bi svi ti dokumenti trebali ostati dostupni javnosti i nakon svršetka postupka PUO. Na taj način bi se olakšao nadzor javnosti nad provedbom mjera zaštite okoliša propisanih rješenjem o prihvatljivosti zahvata. Idealno bi bilo kada bi i lokacijska dozvola ishodena na temelju tog rješenja bila dostupna javnosti. Tek tada bi se moglo govoriti o</p>			
--	---	--	--	--

	omogućavanju javnosti da prati provedbu propisanih mjera zaštite okoliša.			
Šibensko-kninska županija Upravni odjel za zaštitu okoliša i komunalne poslove Trg Pavla Šubića I br. 2	<p>Članak 47. U članku 225. stavku 1. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi:“ ili elektrotehnički smjer“.</p> <p>U stavku 2. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi:“ ili elektrotehnički smjer“.</p> <p>U stavku 3. iza riječi: „strojarski smjer“, dodaju se riječi:“ ili elektrotehnički smjer“.</p> <p>Obzirom da glavni inspektor zaštite okoliša, viši inspektor zaštite okoliša i inspektor zaštite okoliša u svom poslu vrše inspekciju i nad visokosloženim tehnološkim sustavima, a u RH još uvijek nije nedostatak tehničkih struka, smatramo ne samo da je nepotrebno uvrstiti ekonomsku struku kao struku koje mogu biti glavni, viši i inspektor zaštite okoliša, već i da ista može biti pogubna za sustav zaštite</p>	Čl. 47.	NE	Ekonomska struka dodana je zbog obavljanja specifičnih poslova sukladno novoj uredbi o ustrojstvu MZOIP

	<p>okoliša. Naime, ekonomska struka u današnje vrijeme ponekad je usko specijalizirana za turistički menadžment, informacijski menadžment i slične menadžmente u kojima se ne proučavaju ni osnove tehničkih znanosti koje su potrebne kao predznanje navedenim inspektorima . Također, u isto vrijeme sukladno Zakonu o održivom gospodarenju otpadom odgovorna osoba na za poslove gospodarenja otpadom i njen zamjenik koji imaju manje složen posao moraju imati zvanje tehničke, tehnološke ili prirodoslovne struke, te bi i u ovom slučaju ovo bio svojevrsni paradoks.</p>			
<p>PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA, UPRAVNI ODJEL ZA PROSTORNO UREĐENJE, GRADITELJSTVO I ZAŠTITU OKOLIŠA</p>	<p>Primjedba se odnosi na članak 10. koji glasi: "Za strategije, planove i programe koji se određuje uporaba malih površina na lokalnoj razini, te za manje izmjene strategija, planova i programa iz članka 63. ovoga Zakona, obavezno se provodi postupak u kojem se odlučuje o potrebi provedbe strateške</p>	<p>Čl. 10.</p>	<p>NE PRIHVATLJIV.</p>	<p>U provedbenom propisu definirat će se kriteriji mogućih utjecaja strategije, plana ili programa na okoliš (obrazac) te će njihovom analizom biti utvrđene obveze. Skrećemo pozornost da je čl. 66 Zakona o zaštiti okoliša propisana obveza tijela zaduženog za izradu S/P/P da prije započinjanja postupka izrade mora ishoditi mišljenje Ministarstva odnosno nadležnog upravnog tijela u županiji o potrebi nekih od postupaka.</p>

	<p>procjene (u daljnjem tekstu: postupak ocjene). Postupak ocjene provodi se na način uređen ovim Zakonom i uredbom iz stavka 6. ovoga članka."</p> <p>Potrebno je definirati kriterije za određivanje "male površine" i pojasniti "manje izmjene" strategija, planova i programa.</p>			<p>Tim člankom osigurano je da će se potreba ocjene odnosno strateške procjene utvrditi prije donošenja odluke o izradi S/P/P/.</p>
<p>Katedra za upravno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu - izv. prof. dr. sc. Marko Šikić, doc. dr. sc. Frane Staničić, doc. dr. sc. Lana Ofak, dr. sc. Marko Turudić</p>	<p>Svojim stručnim mišljenjem na Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša Katedra za upravno pravo Pravnog fakulteta u Zagrebu želi pomoći u stvaranju zakona koji će biti u skladu s temeljnim odredbama i načelima upravnog postupovnog prava te koji neće dovesti do narušavanja cjelovitosti i konzistentnosti hrvatskog pravnog sustava. Stoga u svom mišljenju ukazujemo na određene normativne propuste i greške koje su se dogodile prilikom donošenja Zakona o zaštiti okoliša 2007. godine, a koje nisu ispravljene donošenjem novog Zakona 2013. godine niti u ovim</p>	<p>Čl. 2.,9., 11., 12., 39.</p>		

	<p>predloženim izmjenama i dopunama iz travnja 2015. Pored toga, primjedbe koje prilažemo sadrže i prijedloge za usklađivanje zakona s pravnim izvorima prava Europske unije, koji nisu u dovoljnoj mjeri uzeti u obzir prilikom sastavljanja Nacrta, kako ovog prijedloga zakona, tako i onih iz 2007. i 2013. godine.</p> <p>Primjedbe su podijeljene u dvije kategorije:</p> <p>I) primjedbe koje se odnose na pojedine članke Nacrta prijedloga zakona te</p> <p>II) primjedbe koje se odnose na pojedine članke Zakona o zaštiti okoliša iz 2013. (u daljnjem tekstu nazivat će se i skraćeno: Zakon) koji uopće nisu obuhvaćeni Nacrtom prijedloga zakona, ali koje bi trebalo izmijeniti ili brisati u svrhu očuvanja unutrašnje konzistentnosti hrvatskog pravnog sustava (osobito upravnog prava) te usklađivanja Zakona s izvorima prava Europske unije.</p>			
--	--	--	--	--

	<p><u>I. Primjedbe koje se odnose na pojedine članke Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša</u></p> <p>Članak 2.</p> <p>Člankom 2. uređuju se značenja bitnih pojmova. Potrebno je definirati pojam tijela javne vlasti koji će biti u skladu s Direktivom 2003/4 o javnom pristupu informacijama o okolišu. Trenutno značenje pojma tijelo javne vlasti (v. članak 4. stavak 1. točka 74. Zakona) nije u skladu s definicijom iz spomenute Direktive (v. njezin članak 2. točku 2.) . Ako će se uvažiti ova primjedba, posebno bismo napomenuli da prilikom usklađivanja s Direktivom 2003/4, iz definicije tijela javne vlasti ne smiju se isključiti tijela i institucije koje djeluju u sudbenom ili zakonodavnom svojstvu, jer bi to bilo protivno Zakonu o pravu na pristup informacijama (NN br. 25/13; dalje i: ZPPI) te Ustavu Republike Hrvatske (NN br.</p>		<p>Ne prihvaća se</p>	<p>Nije predmet ovih izmjena i dopuna</p>
--	---	--	-----------------------	---

	<p>56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14: dalje i: Ustav). Ni ZPPI ni Ustav ne isključuju pristup informacijama kada se radi o sudbenim ili zakonodavnim tijelima, stoga se to ne smije učiniti ni Zakonom o zaštiti okoliša.</p> <p>Budući da je široka definicija tijela javne vlasti već sadržana u ZPPI-ju, naš alternativni prijedlog bi bio da se ta definicija preuzme odnosno da se Zakon o zaštiti okoliša pozove na definiciju tijela javne vlasti iz ZPPI-ja.</p> <p>Članak 9.</p> <p>Člankom 9. postiže se dodatno usklađenje s Direktivom 2001/42/EZ o procjeni učinaka pojedinih planova i programa na okoliš. Međutim, čini se da usklađivanje nije provedeno u potpunosti. U Nacrtu je ispravno predloženo da se iz članka 63. stavka 1. podstavak 1. obriše riječ „značajne“. Na taj način će se strateška procjena obvezno provoditi za strategije, planove i</p>		<p>PRIHVAĆA SE</p>	<p>Brišu se podstavci 3. i 4. jer je obveza za sve prostorne planove svih razina propisana u podstavku 1.</p>
--	--	--	------------------------	---

	<p>programe, uključujući i njihove izmjene i dopune, a ne samo za značajne izmjene i dopune. Međutim, nejasno je zašto nije predloženo da se ta riječ „značajne“ obriše i iz ostalih podstavaka stavka 1. Ako se pregleda cjelokupan tekst Direktive 2001/42 (v. Službeni list Europske unije, Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 15, Svezak 13, str. 17 – 24), može se lako uočiti da se riječ „značajno“ pojavljuje samo uz pojam učinci (utjecaj) na okoliš. Sukladno Direktivi 2001/42 države moraju osigurati da svaki plan ili program koji bi mogao imati značajne učinke na okoliš bude obuhvaćen tom Direktivom i podvrgnut procjeni utjecaja. Kada se radi o izmjenama i dopunama pojedinih planova i programa, čak i izmjena ili dopuna koja nije značajna svejedno može imati značajan utjecaj na okoliš (primjerice, ako se radi o vrijednom i osjetljivom području ili kumulativnoj prirodi učinaka). Stoga je naš prijedlog da se riječ „značajne“ obriše i u ostalim</p>			
--	--	--	--	--

	<p>podstavcima članka 63. stavka 1. Kako ne bi došlo do pretjeranog formalizma, članak 64. pruža pravnu osnovu da se za manje izmjene i dopune strategija, planova i programa iz članka 63. ovoga Zakona ne mora obvezno provesti strateška procjena, već postupak u kojem se odlučuje o potrebi provedbe strateške procjene.</p> <p>Ovdje bismo htjeli ukazati na praktični problem ciljanih izmjena i dopuna prostornih planova koje svaka za sebe možda ne predstavljaju značajne izmjene i dopune, ali kada bi se sagledale kumulativno mogu imati značajne učinke na okoliš. Primjerice, u praksi nekih jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave za svaki postupak ciljanih izmjena i dopuna, koji su istovremeno u tijeku, provode se zasebni postupci strateške procjene ili ocjene o potrebi strateške procjene čime se osujećuje njezina svrha, ali i, ne manje bitno, narušava načelo</p>		<p>NE PRIHVATA SE.</p>	<p>Praktični problem na koji se ukazuje je u dosadašnjoj praksi iznimno rijedak. Također provedba više strateških procjena za različite izmjene prostornih planova ne znači nužno osujećenje svrhe strateške procjene s obzirom da je ocjena kumulativnog utjecaja sastavni dio oba postupka i strateške procjene i ocjene o potrebi strateške procjene. Navedeni prijedlog razine je dobre prakse te je navedena tematika sastavni dio svih dosadašnjih edukacija nadležnih tijela.</p>
--	--	--	--------------------------------	--

	<p>ekonomičnosti (troše se ljudski, vremenski i financijski resursi). Stoga predlažemo da se u članak 63. unese novi stavak (stavak 4. umjesto dosadašnjeg stavka 4. koji se briše), a koji bi glasio: „Ako su uzastopno pokrenuti postupci dviju ili više izmjena i dopuna iste strategije, plana ili programa, a nisu još dovršeni, provest će se jedinstveni postupak strateške procjene sukladno odredbama ovog članka ili postupak u kojem se odlučuje o potrebi provedbe strateške procjene sukladno članku 64. ovog Zakona, ako bi se time omogućila učinkovitija provedba postupka strateške procjene odnosno ocjene o potrebi strateške procjene.“</p> <p>Ovakva odredba je podložna tumačenju (što to znači „učinkovitija provedba“), stoga je moguće predložiti i konkretnije rješenje za njezinu formulaciju. Naš alternativni prijedlog za novi stavak bi bio sljedeći: „Ako su uzastopno pokrenuti postupci dviju ili više izmjena i dopuna iste strategije, plana ili</p>			
--	--	--	--	--

	<p>programa, a nisu još dovršeni, provest će se jedinstveni postupak strateške procjene sukladno odredbama ovog članka ili postupak u kojem se odlučuje o potrebi provedbe strateške procjene sukladno članku 64. ovog Zakona, ako još nije donesena odluka o odabiru ovlaštenika koji će izraditi stratešku studiju odnosno ako još nije donesena odluka da nije potrebno provesti stratešku procjenu.“</p> <p>Članak 11.</p> <p>Člankom 11. predlaže se uvođenje neprecizne odredbe koja upućuje na primjenu Zakona o prostornom uređenju u dijelu koji nije u suprotnosti s odredbama Zakona o zaštiti okoliša. Bitno je napomenuti da zakoni moraju biti napisani jasno i precizno kako bi primjenjivači, a tako i adresati, mogli znati koji je njihov sadržaj. Ovakvom upućuje se na primjenu posebnog zakona, ali samo u onoj mjeri koja nije u suprotnosti s odredbama Zakona o zaštiti</p>		<p>NE PRIHVAT SE.</p>	<p>U postupku donošenja Zakona o prostornom uređenju Ministarstvo zaštite okoliša i prirode jasno je naznačilo da su odredbe Zakona koje se odnose na javnu raspravu vezano za izmjene i dopune prostornih planova u suprotnosti s odredbama Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (Aarhus, 1998.) „Narodne novine MU br. 1/07“ i odredbama Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. godine o procjeni učinaka pojedinih planova i programa na okoliš odnosno odredbama Zakona o zaštiti okoliša.</p> <p>Naime minimalno trajanje javne rasprave u postupcima strateške procjene – definirano gore navedenim međunarodnim i nacionalnim aktima jest 30 dana.</p> <p>S obzirom da je u postupku SPUO,</p>
--	---	--	-------------------------------	--

	<p>okoliša, što dovodi do pravne nesigurnosti koja odredba kojeg zakona ima prednost u primjeni zbog mogućih različitih shvaćanja i tumačenja. Stoga preporučamo da se postupak provedbe strateške procjene i informiranja i sudjelovanja javnosti tijekom izrade dokumenata prostornog uređenje uredi na jednom mjestu, i to primarno u onom zakonu i provedbenim propisima koji su mjerodavni za pitanja okoliša, a ne za prostorno uređenje, budući da je strateška procjena okolišni postupak.</p> <p>Međutim, ako postoje neka bolja rješenja iz Zakona o prostornom uređenju, koja nisu sadržana u Zakonu o zaštiti okoliša niti u uredbi kojom se uređuje informiranje i sudjelovanje javnosti u pitanjima zaštite okoliša, predlažemo da se takva bolja rješenja u njih unesu (primjerice odredba Zakona o prostornom uređenju prema kojoj se sudionicima javne rasprave dostavljaju obrazloženja o razlozima</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE:</p>	<p>temeljem odredaba Direktive i ZOZO-a tijekom javne rasprave obvezno sudjelovanje javnosti u sadržaj PLANA, PROGRAMA, STRATEGIJE i strateške studije, odredbe Zakona o prostornom uređenju (čl. 98 stavak 3.) koje propisuju maksimalni rok javnog uvida u postupku izmjena i dopuna prostornog plana od 15 dana u suprotnosti je s međunarodnim i europskim zakonodavstvom na što je MZOIP već upozoravao.</p>
--	---	--	--------------------------------	---

	<p>neprihvatanja, odnosno djelomičnog prihvatanja njihovih prijedloga i primjedbi).</p> <p>Članak 12.</p> <p>Člankom 12. usklađuje se izričaj Zakona s izričajem Direktive 2011/92/EZ o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (v. Službeni list Europske unije, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, Poglavlje 15, Svezak 27, str. 3 – 23). Međutim, nije provedeno potpuno usklađivanje s navedenom Direktivom. Iz članka 76. stavka 1. te članka 78. Zakona, proizlazi da se procjena utjecaja na okoliš odnosno ocjena o potrebi procjene provode samo kada je to utvrđeno u uredbi iz članka 78. stavka 3. Zakona (dakle, Uredbi o procjeni utjecaja zahvata na okoliš). Opsežna praksa Suda Europske unije u predmetima koji su se odnosili na primjenu Direktive 2011/92, odnosno njezine</p>			<p>Popis zahvata za koje se provodi procjena utjecaja na okoliš odnosno ocjena o potrebi procjene utjecaja na okoliš predmet je Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš. Usklađivanje liste zahvata provodi se kontinuirano i u skladu sa smjernicama Europske komisije za tumačenje Priloga I i II Direktive 2011/92/EZ. Nadalje obveza procjene utjecaja na okoliš ne izlazi iz okvira Priloga I i II spomenute Direktive.</p>
--	---	--	--	---

	<p>prethodnice Direktive 85/337, pokazuje da države članice, kada u svojim propisima postavljaju pragove za zahvate koji trebaju biti podvrgnuti ocjeni o potrebi utjecaja na okoliš, često prekorače svoju slobodu procjene, bilo da uzmu u obzir samo neke od kriterija iz Priloga III Direktive (na temelju kojih se odlučuje o potrebi procjene) ili da unaprijed isključe neke od zahvata. Da bi država članica ipak bila usklađena s Direktivom i u takvim situacijama, ona mora unijeti u svoje zakonodavstvo i opću odredbu koja propisuje da svaki projekt koji može imati, s obzirom na svoju prirodu, veličinu ili lokaciju, značajan utjecaj na okoliš mora biti podvrgnut postupku procjene.</p> <p>Zašto je takva izričita odredba nužna u Zakonu o zaštiti okoliša? Zato jer, u situacijama ako se u praksi pokaže da postoji neki zahvat koji zbog postavljenih pragova, sukladno Uredbi o procjeni utjecaja zahvata na okoliš, ne spada niti pod zahvate za koje je obvezna</p>			
--	--	--	--	--

	<p>Članak 39.</p> <p>Člankom 39. propisuje se pravo na pristup pravosuđu udruga civilnog društva koje ispunjavaju određene uvjete, a da prethodno nisu morale sudjelovati u svojstvu zainteresirane javnosti u postupku koji osporava. Ovo je kvalitetni pomak u odnosu na dosadašnju odredbu, međutim nejasno je zašto se uvjet sudjelovanja u postupku i dalje zadržava za druge osobe. Smije li se pravo na pristup pravosuđu ograničiti samo na one osobe koje su u svojstvu zainteresirane javnosti sudjelovale u postupcima u kojima žele izjaviti pravni lijek odnosno podnijeti tužbu? Sud Europske unije u predmetu C-263/08 Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening izrazio je stajalište da pripadnici zainteresirane javnosti trebaju imati pristup pravosuđu neovisno o ulozi koju su mogli imati u postupku koji je prethodio, odnosno da sudjelovanje u postupku</p>		<p>Ne prihvaća se</p>	<p>Navedeno je sukladno odredbama čl. 9. Aarhuške konvencije, a koja je ratificirana Zakonom o potvrđivanju Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša NN- MU 1/07</p> <p>Navedeno predstavlja pravilni prijenos temeljem EU Pilota br. 6985/ENVI) članka 11. stavka 3. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća od 13. Prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (kodifikacija),</p>
--	--	--	-----------------------	--

	<p>odlučivanja nema nikakav učinak na uvjete za pristup pravosuđu. Stoga je odredba koja pravo na podnošenje tužbe uvjetuje prethodnim sudjelovanjem u postupku nesukladna s Direktivom o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš. Iz toga razloga predlažemo da se izmijeni i stavak 1. članka 168. Zakona o zaštiti okoliša na način da se obriše i za druge osobe uvjet da su u svojstvu zainteresirane javnosti morale sudjelovati u postupcima uređenim ovim Zakonom. Takav uvjet nije u skladu sa Zakonom o upravnim sporovima. Za podnošenje tužbe dovoljno je da tužitelj smatra da su mu pojedinačnim aktom povrijeđena prava ili pravni interesi. Zakon ne postavlja nikakav dodatan uvjet da je tužitelj prethodno morao sudjelovati u upravnom postupku, osim da se koristio žalbom u upravnom postupku ako je žalba bila dopuštena. Zar nije apsurdno da su uvjeti za podnošenje tužbe u pitanjima</p>			
--	---	--	--	--

	<p>okoliša stroži nego što je to inače slučaj za ostale upravne sporove? To je protivno i pravu Europske unije. Iako pravo Unije ne sadrži norme koje uređuju postupak pred nacionalnim sudovima Sud Europske unije (tada: EZ) u predmetu 33/76 Rewe-Zentralfinanz naveo je da je primjena nacionalnih procesnih pravila ograničena zahtjevima prava Unije koje je Sud formulirao kao načelo ekvivalentnosti (principle of equivalence) i načelo djelotvornosti (principle of effectiveness). Načelo ekvivalentnosti zahtijeva da nacionalna pravila, koja se pred sudom primjenjuju u zaštiti subjektivnih prava utemeljenih u pravu Unije, nisu manje povoljna od onih koja se primjenjuju u sudskim postupcima u sličnim sporovima koji se temelje isključivo na nacionalnom pravu. Iz tog razloga smatramo pogrešnim da se u Zakonu o zaštiti okoliša u svrhu provedbe Direktive 2003/35 propisuju stroža pravila za podnošenje tužbi, nego što bi to bilo inače</p>		<p>NE PRIHVAĆA SE</p>	
--	--	--	-------------------------------	--

	<p>da te odredbe članka 168. stavka 1. uopće nema odnosno da se sporovi u pitanjima okoliša pokreću samo temeljem Zakona o upravnim sporovima.</p> <p>II. <u>Primjedbe koje se odnose na pojedine članke Zakona o zaštiti okoliša (NN br. 80/13, 153/13)</u></p> <p>1) Članak 19. stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša potrebno je uskladiti s Direktivom 2003/35 o osiguravanju sudjelovanja javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš i o izmjeni direktiva 85/337 i 96/61 s obzirom na sudjelovanje javnosti i pristup pravosuđu.</p> <p>Članak 19. stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša propisuje: „U svrhu zaštite prava na zdrav život i održiv okoliš te u svrhu zaštite okoliša i pojedinih</p>		<p>NE PRIHVAT SE</p>	<p>Nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o zaštiti okoliša</p>
--	--	--	------------------------------	---

	<p>sastavnica okoliša i zaštite od štetnog utjecaja opterećenja, osoba koja učini vjerojatnim svoj pravni interes i osoba koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i/ili utjecaja zahvata može, u skladu sa zakonom, dokazati da joj je trajno narušeno pravo (istaknuli autori ovog mišljenja), ima pravo osporavati postupovnu i materijalnu zakonitost odluka, čina i propusta tijela javne vlasti putem nadležnog tijela i/ili nadležnog suda, u skladu sa zakonom.”</p> <p>Ovom odredbom, kao jedno od načela zaštite okoliša, utvrđeno je načelo prava na pristup pravosuđu. To načelo sadrži uvjet “trajnog narušenja prava” koje nije u skladu s Konvencijom o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (NN – MU br. 1/7; dalje: Aarhuška konvencija) ni Direktivom 2003/35. Ne postoji niti jedan drugi primjer u hrvatskom zakonodavstvu da je trajna povreda prava uvjet za</p>			
--	---	--	--	--

	<p>dopuštenost podnošenja tužbe u upravnom sporu. Dovoljno je da tužitelj smatra da mu je pravo povrijeđeno. Povreda ne mora biti trajna. Osim što je ovaj uvjet "trajnog narušenja prava" protivan članku 9. stavku 2. Aarhuške konvencije, on je protivan i Ustavu jer nerazmjerno ograničava pravo na pristup sudu te sudsku kontrolu pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne ovlasti (članak 29. stavak 1. te članak 19. stavak 2. Ustava RH). Ova odredba vjerojatno je nastala kao posljedica pogrešnog prijevoda čl. 10.a Direktive 2003/35 na hrvatski jezik. Svejedno, to nikako ne ispričava pogrešni prijenos Aarhuške konvencije i Direktive 2003/35 koji je zakonodavac počinio u tekstu Zakona o zaštiti okoliša iz 2007. (v. članak 18. stavak 2. te članak 144. stavak 1. Zakona iz 2007.). Tu je grešku zakonodavac u novom Zakonu o zaštiti okoliša iz 2013. samo djelomično ispravio na način da je izbacio riječ „trajno“ iz članka 166. stavka 1. (koji je u</p>			
--	--	--	--	--

	<p>svemu ostalome identičan članku 144. stavku 1. Zakona iz 2007.). Međutim, uvjet trajnog narušenja prava zadržan je u odredbi članka 19. stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša, kojom se utvrđuje načelo prava na pristup pravosuđu, što tu odredbu čini protivnom Direktivi 2003/35, Aarhuškoj konvenciji te Ustavu.</p> <p>Ispravan prijevod Direktive 2003/35 je u međuvremenu objavljen u Službenom listu Europske unije (v. Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 15, Svezak 026, str. 48 – 55). Zakonodavac bi trebao uzeti u obzir prijevod čl. 10.a Direktive 2003/35 te ispraviti odredbu Zakona o zaštiti okoliša koja je vjerojatno nastala kao rezultat pogrešnog prijevoda. Također, načelo prava na pristup pravosuđu bi trebalo uskladiti sa Zakonom o upravnim sporovima (NN br. 20/10, 143/12 i 152/14, dalje i: ZUS) kako bi se očuvala konzistentnost hrvatskog pravnog sustava. Budući da</p>			
--	---	--	--	--

	<p>upravno postupovno pravo Republike Hrvatske propisuje da pravo podnošenja tužbe ima svatko tko smatra da mu je povrijeđeno pravo ili pravni interes, takva odredba trebala bi biti sadržana i u načelu prava na pristup pravosuđu.</p> <p>U tom smislu članak 19. stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša (usklađen s Direktivom 2003/35 te Zakonom o upravnim sporovima) bi trebao glasiti ovako:</p> <p>„U svrhu zaštite prava na zdrav život i održiv okoliš te u svrhu zaštite okoliša i pojedinih sastavnica okoliša i zaštite od štetnog utjecaja opterećenja, osoba koja učini vjerojatnim svoj pravni interes ili koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i/ili utjecaja zahvata smatra da joj je povrijeđeno pravo ili pravni interes, ima pravo osporavati postupovnu i materijalnu zakonitost odluka, radnji i propusta tijela javne vlasti putem nadležnog tijela i/ili nadležnog suda, u skladu sa zakonom.”</p>			
--	---	--	--	--

	<p>2) Članak 157. stavak 3. Zakona o zaštiti okoliša potrebno je brisati jer nije u skladu s člankom 22. stavkom 2. Zakona o pravu na pristup informacijama.</p> <p>U članku 157. stavku 3. Zakona o zaštiti okoliša propisano je da ako se produžuje rok za ostvarivanje prava na pristup informacijama o tome će se obavijestiti podnositelj zahtjeva najkasnije do isteka roka od mjesec dana od dana podnošenja zahtjeva. Ta je odredba direktno protivna članku 22. stavku 2. ZPPI-ja koji propisuje da tijelo javne vlasti bez odgode a najkasnije u roku od osam dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva mora obavijestiti podnositelja zahtjeva o produženju rokova i navesti razloge zbog kojih je taj rok produžen. Stoga predlažemo da se stavak 3. članka 157. Zakona o zaštiti okoliša obriše jer je nepotreban, budući da se ionako na pitanje rokova primjenjuje ZPPI.</p>			
--	--	--	--	--

	<p>3) Članak 158. stavak 5. Zakona o zaštiti okoliša je pogrešno formuliran i potrebno ga je uskladiti sa Zakonom o pravu na pristup informacijama.</p> <p>Članak 158. stavak 5. Zakona o zaštiti okoliša propisuje da će u slučajevima izuzeća pristupa informaciji tijelo javne vlasti koje posjeduje informaciju o okolišu procijeniti je li zaštita javnog interesa od veće važnosti nego interes ostvaren objavljivanjem tražene informacije. Odredba je nezgrapno sročena iz razloga što navodi na pogrešan zaključak da interes objavljivanja tražene informacije o okolišu nije javni interes, već je javni interes samo onaj koji se štiti izuzećem od pristupa. Naprotiv, interes koji se štiti izuzećem od pristupa nekoj informaciji često je privatn, primjerice ako se radi o zaštiti intelektualnog i industrijskog vlasništva, poslovnih i industrijskih informacija ili osobnih podataka.</p>			
--	--	--	--	--

	<p>Stoga predlažemo da se članak 158. stavak 5. Zakona o zaštiti okoliša uskladi sa Zakonom o pravu na pristup informacijama na način da se propiše: „U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka, tijelo javne vlasti koje posjeduje informaciju o okolišu će prilikom odlučivanja o zahtjevu procijeniti da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju zaštićen interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje pristupa ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.“</p> <p>4) Članak 167. stavak 1. Zakona o zaštiti okoliša je pogrešno formuliran te je protivan Zakonu o upravnim sporovima. Stoga ga je potrebno ili brisati ili uskladiti sa Zakonom o upravnim sporovima.</p> <p>Članak 167. stavak 1. Zakona o zaštiti okoliša glasi: „(1) Da ima</p>			
--	---	--	--	--

	<p>vjerojatan pravni interes u postupcima uređenim ovim Zakonom u kojima je predviđeno sudjelovanje zainteresirane javnosti smatrat će se svaka fizička i pravna osoba koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i utjecaja zahvata može, u skladu sa zakonom, dokazati da joj je narušeno pravo.“</p> <p>Takva je odredba protivna je članku 17. stavku 1. ZUS-a prema kojem tužitelj može biti svaka fizička osoba koja smatra da su joj prava i pravni interesi povrijeđeni. Osim toga, članak 17. stavak 2. ZUS-a propisuje da tužitelj može biti i osoba koja nema pravne osobnosti ili skupina osoba ako su povrijeđena njihova prava i pravni interesi. Dakle, članak 167. stavak 1. protivan je ZUS-u jer osoba mora dokazati da joj je narušeno pravo, a u svim drugim situacijama upravni sporovi se inače mogu pokrenuti ako osoba smatra da joj je povrijeđeno pravo ili pravni interes. Stoga predlažemo da se članak 167. stavak 1. izmijeni na</p>			
--	---	--	--	--

	<p>način da glasi: „(1) Da ima vjerojatan pravni interes u postupcima uređenim ovim Zakonom u kojima je predviđeno sudjelovanje zainteresirane javnosti smatrat će se svaka fizička ili pravna osoba te osoba koja nema pravne osobnosti ili skupina osoba koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i utjecaja zahvata smatra da joj je povrijeđeno kakvo pravo ili pravni interes.“</p> <p>5) Članak 171. Zakona o zaštiti okoliša je potrebno ukinuti, jednako kao što su identične odredbe uklonjene i iz Zakona o prostornom uređenju i iz Zakona o gradnji.</p> <p>Članak 171. glasi: „Ako pojedini akt tijela javne vlasti nije pravomoćan jer je podnesen zahtjev sukladno članku 169. ovoga Zakona, nositelj zahvata, odnosno operater ili druga pravna i fizička osoba, na koju se taj akt odnosi, zbog toga odluči pričekati pravomoćnost akta, u slučaju da se utvrdi da je podnositelj zahtjeva zlorabio</p>			
--	---	--	--	--

	<p>svoje pravo prema odredbama ovoga Zakona, nositelj zahvata odnosno operater ili druga pravna i fizička osoba imaju pravo tražiti naknadu obične štete i izmakle koristi od osobe koja je podnijela zahtjev.“</p> <p>Smatramo da je naveden članak protivan članku 3., članku 14. stavku 2., članku 19. stavku 2. i članku 29. stavku 1. Ustava te članku 3. st. 8. Aarhuške konvencije.</p> <p>Ovakva zakonska odredba dovodi u neizvjestan i neravnopravan položaj osobe koje se žele koristiti zajamčenim pravom na pristup pravosuđu. Zbog toga smatramo da su protivne članku 14. stavku 2. Ustava kojim se jamči jednakost svih pred zakonom. Formulacija „u slučaju da se utvrdi da je podnositelj zahtjeva zlorabio svoje pravo prema odredbama ovoga Zakona“ može lako postati temelj za arbitrarno postupanje. Odredba je nejasna te ne pruža nikakve smjernice o tome što znači zloupotrijebiti pravo na podnošenje tužbe u</p>			
--	--	--	--	--

	<p>upravnom sporu, kao pravo koje je Ustavom zajamčeno. Stoga smatramo da je ta odredba protivna načelu vladavine prava (članak 3. Ustava RH) prema kojem „zakoni moraju biti opći i jednaki za sve, a zakonske posljedice trebaju biti izvjesne za one na koje će se zakon primijeniti“ . To znači da „zakonske posljedice moraju biti primjerene legitimnim očekivanjima stranaka u svakom konkretnom slučaju u kojem se zakon na njih neposredno primjenjuje“ . Zakoni se moraju temeljiti na načelima pravne sigurnosti, jasnoće i provedivosti propisa te izvjesnosti u ostvarivanju legitimnih očekivanja građana. U ovakvoj situaciji pojedinci koji se koriste svojim Ustavom zajamčenim pravom na sudsku kontrolu akata tijela javne vlasti stavljaju se u neizvjestan položaj mogućnosti snošenja troškova naknade štete, budući da u zakonu ne postoje nikakvi jasni kriteriji prema kojima će se utvrditi da su zloupotrijebili svoje pravo na tužbu.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>U slučaju da je potrebno zaštititi interese investitora smatramo da dovoljnu zaštitu pružaju opća pravila obveznog prava o zabrani prouzročenja štete.</p> <p>Odredbom članka 171. favorizira se investitora jer se njemu dopušta da samovoljno odluči pričekati s gradnjom/obavljanjem djelatnosti do pravomoćnosti rješenja (pravomoćne odluke suda o sporu). Temeljem Zakona o upravnim sporovima upravni sud je ovlašten odlučiti o odgovornom učinku tužbe ili izdavanju privremenih mjera u okviru upravnog spora koji se vodi protiv akta javnopravnog tijela. To ne smije biti prepušteno na volju investitoru (nositelju zahvata, operateru), jer se time stvara nejednaki položaj stranaka u sporu što također dovodi do nepravичnosti postupka (protivno članku 29. stavku 1. Ustava RH). Investitor može pričekati s gradnjom/obavljanjem djelatnosti i iz drugih motiva,</p>			
--	--	--	--	--

	<p>primjerice zbog trenutnog nedostatka sredstava.</p> <p>Investitori (nositelji zahvata, operateri) i osobe koje obavljaju djelatnosti koje mogu imati značajne učinke na okoliš, a također i država odnosno „javna poduzeća“ (kada se javljaju u ulozi nositelja zahvata), mogu se odredbom članka 171. koristiti za zastrašivanje javnosti. To je protivno članku 3. stavku 8. Aarhuške konvencije. Konvencija nalaže da osobe koje preuzimaju rizik i zahtijevaju da se poštuju pravna pravila za zaštitu okoliša moraju biti zaštićene od različitih oblika odmazde.</p> <p>Odredba članka 171. bila je preuzeta iz članka 210. stavka 2. prijašnjeg Zakona o gradnji i prostornom uređenju (NN br. 76/07, 38/09, 55/11, 90/11, 50/12 i 55/12). Međutim, ta je odredba izbrisana i iz novog Zakona o prostornom uređenju (NN br. 153/13) i iz novog Zakona o gradnji (NN br. 153/13). Stoga bi zaista bilo</p>			
--	---	--	--	--

	<p>apsurdno da se ta odredba ne izbriše i iz Zakona o zaštiti okoliša, kad je već uklonjena i iz Zakona iz kojeg je preuzeta.</p> <p>Sukladno svim navedenim primjedbama predlažemo da se članak 171. izbriše iz Zakona o zaštiti okoliša.</p>			
Agencija za zaštitu okoliša		<p><i>Skrećemo pozornost kako će se sukladno procesu provedbe VRH od 23. 4.2015. (Odluka o smanjenju broja agencija, zavoda, fondova i drugih pravnih osoba s javnim ovlastima i osnivanju</i></p>	Ne	<p>Obzirom da predmetna Uredba nije donesena i nije stupila na snagu, ne može se pristupiti predloženim izmjenama.</p>

		<p><i>povjerenstava za provedbu racionalizacije sustava agencija, zavoda, fondova i drugih pravnih osoba s javnim ovlastima), po donošenju planirane uredbe kojom će se pripojiti DZZP s AZO, biti potrebno izmijeniti čl. 38. Zakona o zaštiti okoliša te ostale čl. koji su vezani uz rad i naziv sadašnje AZO.</i></p>		
	Čl. 2.	<p>Predlažemo izmjenu točke 56. Važećeg Zakona – prirodno dobro tako da definicija glasi: Prirodna dobra su sve sastavnice prirode koje čovjek koristi ili može</p>	Ne	Nije predmet ovih Izmjena i dopuna Zakona o zaštiti okoliša

		koristiti u gospodarske svrhe		
	Čl. 2.	Predlažemo izmjenu definicije velike nesreće na način da rečenica glasi(dodati boldano): 77. Velika nesreća je događaj, odnosno nekontrolirana pojava kao što je velika emisija, požar ili eksplozija i sl. koji su uzrokovani nekontroliranim razvitkom događanja tijekom djelovanja u području postrojenja u kojem su uključene jedna ili više opasnih tvari i/ili njihovih spojeva nastalih uslijed događaja, te koje dovode u ozbiljnu trenutačnu ili odgođenu – naknadnu opasnost ljudski zdravlje i	Ne	Predmetna definicija je usklađena sa Seveso III Direktivom Ne prihvaća se ovako napisana definicija u potpunosti prenosi Definiciju iz SEVESO III Direktive

		<p>život, materijalna dobra i/ili okoliš unutar područja postrojenja i/ili izvan područja postrojenja, Na ovaj je način definicija usklađena sa SEVESO III direktivom: „major accident“ means an occurrence such as a major emission, fire, or explosion resulting from uncontrolled developments in the course of the operation of any establishment covered by this Directive, and leading to serious danger to human health or the environment, immediate or delayed, inside or outside the establishment, and involving one or more dangerous</p>		
--	--	---	--	--

		substances.		
	Čl. 7.	U tekstu koji glasi“U članku 56. stavku 1. riječ „morskim „ zamjenjuje se riječju: „obalnim“ Nejasno je treba li se u cijelom stavku riječ „morskim“ zamijeniti riječju:“obalni“. Pretpostavljamo da se radi o grešci, tj. da je potrebno da se pojam „ morskim područjem“ zamijeniti s „obalnim područjem“.	Da	
	Čl. 7.	U stavku 5. koji je promijenjen predložemo navesti (dodati) i program mjera. Program mjera jedan je od dokumenta propisan Okvirnom direktivom o morskoj strategiji (čl. 18. Uredbe o izradi i provedbi	Ne	Propisan je program zaštite i upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem.

		dokumenata Strategije upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem, NN 112/15).		
	Čl. 25.	Predlažemo dopunu navedenog članka, stavka 1., točke 4. Na način da glasi (dodano boldano) – izravno povezano privremeno skladištenje opasnih tvari u trajanju do 30 dana izvan područja postrojenja na koje se odnose odredbe o sprječavanju velikih nesreća, uključujući ukrcavanje i iskrcavanje te prijevoz iz jednog u drugo prijevozno sredstvo na dokovima, pristaništima ili	Ne	Nije predmet ovih izmjena, može se razmotriti vezano za izmjene i dopune Uredbe koje u sprječavanju velikih nesreća koja uključuju opasne tvari (NN 44/14)..

		<p>ranžirnim kolodvorima,</p> <p>Budući da e u praksi u RH na privremenim skladištima na duži period i godinama skladište velike količine opasnih tvari koje mogu izazvati velike nesreće predložemo da se privremeno skladištenje, u smislu izuzeća ograniči na vremenski period od 30dana. Navedeno je već razmatrano i na radnoj grupi za izmjene i dopune Uredbe koje u sprječavanju velikih nesreća koja uključuju opasne tvari (NN 44/14).</p>		
	Čl. 31.	Predložemo izmjenu navedenog	Ne	Ne prihvaća se dodati , „kao sastavni dio registra“ jer se uistinu očevidnik sastavni

		<p>članka na način da tekst glasi (dodati boldano)</p> <p>U članku 130. St. 1. i 2. mijenjaju se i glase:</p> <p>„(1) Na temelju podataka iz registra Agencije iz članka 132. St. 1. Ovoga Zakona, dostavljenih od strane operatera, inspekcije ili dodatnih informacija dostavljenih od strane nadležnih tijela, Ministarstvo će putem Agencije u skladu s odredbama uredbe iz članka 120. stavka 2. ovoga Zakona, kao sastavni dio registra ustrojiti očevidnik u kojem će evidentirati operatere koji obavljaju djelatnost u području postrojenja u kojim</p>	<p>dio registra koji je definiran i u Uredbi sprječavanju velikih nesreća koje koja uključuje opasne tvari.</p>
--	--	---	---

		<p>je povećan rizik od velikih nesreća i njihovih posljedica zbog zemljopisnog položaja, i blizine takvih područja postrojenja i količina te vrsta prisutnih opasnih tvari u njima. Navedeni očevidnik je implementiran unutar registra te je njegov sastavni dio. Daljnje nadogradnje sustava Registra/Očevidnika (RPOT/OPVN) i dalje će se provoditi na način da će se postojeći sustav implementirati sa novim funkcionalnostima.</p>		
	Čl. 50.	<p>a) U čl. ZOZO 231 st. 4. Predlažemo da se ne briše podstavak 13, već da se dopuni na način da glasi (boldano dodano): „ – brisanje,</p>	Ne	<p>Planiramo predmetnu problematiku riješiti na način da se donese zasebni zakon o provedbi EMAS Uredbe EU-a iduće godine. Ova odluka je donesena i u kontekstu činjenice da je EU Uredba o EMAS-u uvrštena u okviru REFIT-a Europske komisije radi provjere prikladnosti u</p>

		<p>odbijanje registracije i suspenziju organizacije iz registra EMAS“</p> <p>b) Slažemo se da se u čl. 231. (4) doda i podstavak, uz dopunu (boldano dodano)</p> <p>„- - organizaciji zabranu korištenja znaka EMAS“.</p> <p>Predlažemo u članak 211. U stavku (1) važećeg Zakona dodati odredbu upravnog postupka u slučaju odbijanja registracije, brisanja ili suspenzije organizacije iz Registra EMAS, tako da stavak 81) glasi (boldano dodano):</p> <p>U svrhu provedbe Uredbe br. 1221/2009</p>		<p>2015.g., stoga novi zakon o sustavu EMAS može anticipirati rezultate te analize.</p> <p>.</p>
--	--	--	--	--

		Ministarstvo je nadležno za provedbu inspekcijskog i upravnog nadzora te provedbu upravnog postupka odbijanja registracije, suspenziju ili brisanje organizacije iz registra EMAS te rješavanje priziva ili žalbe.		
	Čl. 60.	Stavak 2. nedostaje znak zatvaranja zagrade na kraju stavka.	Da	
	Čl. 132.	Predlažemo izmjenu navedenog članka na način da tekst glasi (dodati boldano): (1) Agencija ustrojava i vodi registar postrojenja u kojim su prisutne	Ne	Ne prihvaća se dodati „iznenadnih i izbjegnutih nesreća“ jer su prema Zakonu i podzakonskim propisima definirane kao velike nesreće.

		opasne tvari te vodi očevidnik prijavljenih velikih nesreća, iznenadnih te izbjegnutih nesreća.		
	Čl. 231 Inspekcijske mjere; Predlažemo dodati - brisanje organizacije iz baze EU Ecolabel		Ne	Propisana je zabrana korištenja znaka EMAS
	Čl. 148. Zakona o zaštiti okoliša	Predlažemo u Zakonu u članku 148., stavak (2), podstavak 2. Dodati boldano: - podatke o emisijama onečišćujućih tvari u okoliš iz Registra onečišćavanja okoliša	Ne	Nije predmet ovih izmjena Zakona